ABONNEMENTS

Indochine		Union postale	
Un an.....	8 $ 00	Un an....	10 $ 00
Six mois...	5 00	Six mois..	6 00

Annonces Légales
0 $ 30 la ligne de 6 points sur justifications de 9 cicéros quelle que soit la page

Annonces Commerciales
On traite à forfait

Dông-Pháp Thời-Báo

NĂM THỨ HAI SỐ 294
Ngày thứ tư
3 Juin 1925
Tổng-lý : NGUYỄN-KIM-ĐỊNH
Chủ-bút : NAM-KIỀU

Le Courrier Indochinois
東 法 時 報

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

BẢO QUÁN
71, đường Mac Mahon,
SAIGON
Dây thép nói (Téléphone)
Số 324

GIÁ BÁN

Đông-Pháp		Ngoại-Quốc	
Một năm...	8 $ 00	Một năm...	10 $ 00
Nửa năm...	5 00	Nửa năm...	6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ để gởi
M. NGUYỄN-KIM-ĐỊNH
Rao báo về việc buôn bán hay là việc gì cần thương nghị thuận

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 3759

Cái thói xa-hoa của người mình !

Mỗi khi có người ngoại-quốc đến du-lịch xứ mình mà để ý quan-sát về cách tiêu-xài của người mình, thì cũng phải nức-nỏm khen nước mình rằng giàu, vì nếu không giàu thì có đâu người mình tiêu-xài một cách xa-hoa đến thế ! Gần nay phong-hội ngày mới, thì cái thói xa-hoa của người mình cũng càng ngày càng quá mái ra, nầy ai chẳng thấy xứ mình cậu nào đã thiệt-thọ được hai tiếng «Công-tử» vào mình, thì mỗi năm kể phí đi biết bao nhiêu tiền, quần-áo thì cứ quần-áo tây mới đúng mốt (mode), đi lại thì cứ đi lại bằng ô-tô (automobile) mới là sang ; quần-áo tây gọn-gàng, ai chả nên mặc ; xe auto mau-lẹ, ai chả nên đi; nhưng quần-áo tây xe ô-tô đối với người các nước là chủ về thuận-tiện ; quần-áo tây xe ô-tô đối với người mình là chủ về đúng mốt và làm sang, nên hóa ra cầu-kỷ, bởi cầu-kỷ nên chưa được có cũng cố cầu cho có, hình như mượn cái đó để phô-trương với đời ; chớ không phải dùng cái đó làm nô-lệ cho mình. bởi cái tánh cầu-kỷ như thế, nên đang mùa nóng nực mà cũng bận đồ nỉ, để khoe rằng bộ quần-áo nhiều tiền ; tư-bổn thì thiếu trước hụt sau, song cũng cố sắm lấy một cái ô-tô để ra mặt xài lớn : ta thường thấy các thầy làm trong các ty các sở, sự ăn-mặc tiêu-xài cũng ganh-đua nhau, giả như thầy nọ bận đồ nỉ thì thầy kia bận đồ bố trắng lấy làm thẹn : thầy nọ hút thuốc Job thì thầy kia hút thuốc Ángla cho là hơn : làm thầy bề-ngoài trông thì cực-kỳ hào-hoa; mà bề trong thì sét-ty (Chetty) đã moi hết cả ruột, vậy nên sự hào-hoa của thầy chẳng qua như bóng lửa lòa ra trước khi đèn sắp tắt : tia sáng ánh ra trước khi mặt trời sắp lặn mà thôi. Kìa hãy xem như người Tây, làm người quan đã to, lương đã hậu mà mỗi khi đi đâu hay dự yến-tiệc gì, chỉ bận một bộ quần-áo trắng là đủ, có đâu cái mốt «rởm đời» như người mình nắng đồ mồ-hôi cũng cố đeo cái áo nỉ mặc ngoài lại đèo thêm cái áo gilet nỉ mặc trong nữa. Mặc-cở thay cho cái bộ lốt làm sang ! — Đó là nói về lối phục-sức của người mình, đã không có vẻ gì là vẻ tự-nhiên, chẳng qua chỉ cầu-kỷ cho xa-hoa mải ra; nay lại nói đến sự ăn-uống, đồ ăn của ta không phải là không ngon, không bổ, không lịch-sự, chỉ vì kêu nó là đồ Annam thì nghe không được thích và không được sang, vậy nên không những mỗi khi yến-tiệc đãi-đằng nếu không cơm tây thì cũng cơm khách mới là danh-giá, mà thường ngày mỗi bữa phải có thằng bồi đi Hotel lấy cơm mới là bậc sang. — Ngoài sự ăn-mặc ra, còn các đồ dùng nếu không phải của ông Tây thì cũng của ông khách : không phải của ông khách thì cũng của ông Nhựt ; không phải của ông Nhựt thì cũng của ông chà ; nói rút lại thì của một ông ngoại-quốc nào đó mới là đồ có giá-trị. Nực cười thay cho cái tánh ham thanh chuộng lạ của người mình ! Cái thói xa-hoa nó lại làm mất cả tư-cách người : mất cả tâm-sự người, một cậu thiếu-niên nào đã mắc phải cái bịnh xa-hoa, thì tửu-quán cầu-lâu ấy là vũ-đài ; thần ngoại-hóa ấy là bạn thân ; ngoài ra xã-hội dầu thạnh-suy cũng chẳng thèm biết đến ; dân-tộc dầu mạnh-yếu cũng chẳng thèm nhìn đến ; chí vụ tại cùng xa cực xỉ cho thỏa cái nhục-dục của mình. ôi, vận-mạng tương-lai nước-nhà trông vào bọn thiếu-niên, mà thiếu-niên toàn những bậc «phá-gia-chi-tử» như thế, nghĩ cũng buồn thay !

Nếu nói rằng nước ta là một nước nghèo thì quyết là không có lẽ, vì tiền rừng bạc bể đâu bằng nước ta ; các mỏ loài kim đâu bằng nước ta ; số thóc-gạo xuất-cảng hằng năm ngoài nước Miên-điện nước Xiêm-la ra thì nước ta đứng vào bậc nhứt ; các thứ gỗ, các loài cá mỗi năm tiêu-thụ ra ngoài biết bao nhiêu, các nước thường vì nước ta như một hòn ngọc quí ở Viễn-đông, chúng ta may gặp được chỗ quê-hương địa-lợi như thế, thì dầu tiêu-xài phung-phí thế mấy cũng có chi là đáng quan-tâm, vả lại cách tiêu-xài của mấy cậu Công-tử xứ mình đã thấm đâu với mấy cậu Công-tử xứ khác, nếu lại so-bì với mấy cậu Công-tử Hoa-kỳ thì đã cho rằng xa-hoa đến đâu ! Phải, quả có thế thiệt, song nói cho đúng, thì nước ta giàu mà dân ta nghèo, vì khoáng-sản ta dầu có nhiều, nhưng ta chưa biết cách khai ; lâm-lợi hải-lợi ta dầu có lắm, song ta chưa chắc đã được hưởng ; đồng rộng nội hoang, ta không chịu khai-khẩn, khí-cơ kỹ-nghệ ta chưa biết tý gì ; tiếng nói rằng nước giàu, song cái giàu đó như lão trọc-phú chôn của : như anh học dốt chứa sách ; cũng không có bổ-ích gì, lại quen cái thói xa-hoa, ngàn muôn đồ mặt trận cười, sự xa-hoa đối với người các nước thì không tổn-hại là mấy, vì các nước công-nghệ đã phát-đạt, đồ ăn đồ mặc đồ chơi, người trong nước cung-cấp cho người trong nước, cũng như san-sớt của cho nhau, không có điều gì tổn-hại cả. Chớ như nước mình ngày nay, công-nghệ chưa chấn-hưng, nhứt-nhứt cái gì cũng là đồ ngoại-hóa, các cô càng thích đeo hột xoàng bao nhiêu, mỗi lời càng về chú Chà-và bấy nhiêu ; các cậu y-phục càng phấn-sức bao nhiêu, đồ hàng Tây càng đắt bấy nhiêu ; một giải dân-tộc con cháu cụ Thần-Nông, bát mỗ-hôi đổi lấy bát cơm, mà người Khách người Chà người Nhựt người Tây đều giành nhau mở một nguồn lợi, khác nào như một người sức yếu lại thêm đa bịnh, thì còn nguy-hiểm gì bằng ! Vậy thì thói xa-hoa của ta có nên mau-mau chừa bỏ đi chăng ? Điều đó không cần phải phân-giải.

Kìa xem như nước Gia-nã-đại (Canada), đất rộng, thổ-sản nhiều, so với nước ta còn giàu hơn nhiều, mà chỉ vì người trong nước quen thói xa-hoa quá, gần đây cũng hiện ra cái vẻ khốn-cùng, vì vậy các nhà thức-giả mới lập ra một hội kêu là hội «áo cũ» để đem thân mình nhà mình mà làm mẫu cho quốc-dân, cái hội nầy nếu lập ra ở nước mình, thì «áo cũ» có lẽ cũng không mấy người ưa đây nhỉ ?

NAM-KIỀU

VĂN UYỂN

NHỚ HOÀI NGHĨA ĐẠI HUYNH
(Có nhận xuất quân)

Đã mấy trăng rồi vắn cố giao,
Nghĩ thôi buồn bã biết là bao !
Trúc sơ ngọn thô thì không hượng,
Trà thiếu mùi lan nước chẳng dào.
Hợp bạn văn chương khi chuyện vãn,
Chạnh người lưu lạc bước lao-đao.
Bên trời chiếc nhạn trông thâm thẳm,
Trong giấc mơ hằng thấy mặt anh !

Quốc-Biểu.

CHƠI TẠI LONG-HẢI

Long-Hải người đồn lắm cảnh vui,
Ngày nhàn mượn bước đến mà chơi.
Xa trông mường-tượng non đơm gạc,
Gần dợn lao-xao sóng bỏ vòi.
Nại muối, chòi tranh xen rải-rác,
Chài tôm, lưới cá bủa lưng-vơi.
Mình-mông trời bể tư bề gió,
Bãi cát nghêu-ngao lẫn việc đời.

CHƠI TẠI VŨNG-TÀU

Dưới nước, trên non, giữa có đường,
Càng trông càng giục bước thừa lương.
Chập-chững dá dựng cây giương lọng,
Lố-xố bờ cao sóng bắt thang.
Đèn vọi năm canh xây thế-giới,
Súng dồn mấy khẩu giữ phong-cương.
Đến nơi mới biết là danh thắng,
Mến cảnh thiên nhiên lửng dặm trường.

Thuần-Đức

VĂN NỮ GIỚI

XƯA NAY THINH KHÍ.....

Vừa rồi em có được đọc ở báo «Đông-Pháp» số 292, ngày thứ tư 27 Mai 1925, bài «Kiếp tôi tớ» của cô D.O. nơi mục «Văn nữ-giới» nầy, thật là sanh cho em một mối cảm-tình lâng-lai vô hạn ! Tự em cũng ngại lời, nhưng không sao nín được; nên chi em phải có bài nầy để gọi :

Đồng thinh tương ứng !

Vì cho kiếp ở tôi-tớ đã là khốn khổ chua cay, mà đối với thời-đợi buổi nầy, là thời-đợi mạnh được yếu thua, khôn sống bống thác ; thì lại càng khốn khổ chua cay lắm nữa ! Ôi ! kiếp tôi tớ !.. Đem mình chịu làm tôi tớ cho chàng, thời là hạng người có xác không hồn ; vẫn sống mà như đã chết ; biết ăn biết uống, mà không biết [illegible] vinh ! có đủ tri-thức thất tình mà như lại vô tâm vô giác ! Có gan ruột tay chơn mà ưng chịu cho kẻ giàu mạnh mặc dầu đèo gọt như khúc gỗ tròn !

Em cũng xin biểu đồng tình cùng cô mà kêu lớn lên : Các người tôi tớ ấy ôi ! Tạo-hóa không phải riêng phụ mà vậy bừa đây đọa chi các người, hay là biệt sanh ra một hạng như các người, để làm tôi tớ cho hạng người nhà giàu kia. Thế thì không phải phần số các người phải chịu làm tôi tớ cho đến [illegible] đời đâu ; nhưng bởi các người cam vùng nỗi quá dốt, chưa biết tự trọng lấy mình ! Các người hãy tỉnh ngộ lại, mở mắt ra, mà coi người các nước họ tự tôn tự trọng lấy mình ! Các người ôi ! Các người hãy tỉnh ngộ lại, mở mắt ra, mà coi người các nước họ tự tôn tự trọng cái quyền tự do của họ là thế nào ! Hay là các người mảng ngâm nga tụng niệm câu ca dao : «Kiếp người như bóng phù du, sớm còn tối mất công phu lỡ làn» ? Công phu lỡ làn ? ! Bởi nghĩ thế mà các người ưng chịu làm tôi-tớ đó chăng ? Nếu mà thở ra những câu rất khiếp nhược như các người vậy, thì các người làm tôi tớ đã ưng phận rồi, nhưng qua đời con cháu các người về sau đây, không lội tình, không kiếp đọa gì, mà các người cũng đành để cho chúng nó làm tôi tớ mãn kiếp như các người nữa sao ? Kìa những đấng hiền tài của các nước bên Âu-Mỹ chịu dầm dãi hình hài, lao tâm tổn huyết mà kiếm tìm khoa-học ấy là sao ? Đời người của các đấng ấy có hưởng được đều gì khoái lạc không ? — Có lẽ không, không những họ luống chịu lắm nỗi khổ tâm cực trí, mà thân cũng phải bị thiên hạ gièm pha nhăng-trề kia nữa ; nhưng chỉ họ là quyết mở mang rạng vẻ cho chủng tộc giống nòi họ về sau mà thôi ! Họ nào có lo lỡ làn cùng không ngại công phu về sau lỡ làn ?! Ôi ! Người ta thì đem hết trí não lo học hành để mà tranh lấy quyền tự do ; còn người mình thì tự mình lại đem dâng đem bán mà làm tôi tớ cho kẻ quyền thế sang giàu.

Nói qua những kẻ nhà giàu mà được hưởng quyền làm chủ kia, thì phần nhiều họ không còn có biết gì là thương người đồng loại ; họ đành đem lòng tàn nhẫn ác đức vậy bừa chà xát những kẻ chẳng may mà phải làm tôi tớ cho họ, chẳng khác như loài thú ăn cỏ, mọc sừng. Nói thế không phải là quá lời, chó, mèo, chim-chóc của họ, họ còn tưng tiếu thương mến hơn nhiều !

Bắt buộc người làm tôi mọi cho mình, thì đã là cướp quyền tự-do của người ; lại còn thần mờ ép dầu, tham công lường việc, hành hà bó buộc như loài thú vật kia, thì chẳng là phạm tội trái phép lắm sao ?

Ôi !... Tàn nhẫn thay cho những kẻ nhà giàu được hưởng quyền làm chủ ; mà ngu ngốc thay cho các người tôi tớ, giọt máu đổi đồng lương, bát mồ hôi đổi bát gạo, mà cũng ưng chịu ở dợ cho mãn đời !

Rốt lời, em cũng thành tâm cầu nguyện cùng đức Thượng-đế cho các người tôi tớ ấy, mau mở mắt, biết nhục nhã, lo học hành, lo tập nghề nghiệp mà tránh khỏi cái kiếp đọa đày ; cũng là những kẻ nhà giàu được hưởng quyền làm chủ kia, hãy biết thương xót người đồng loại mà nới nới bớt tay !

NGUYỄN-THỊ-TIẾT.

Lời yêu thiết ngỏ cùng độc-giả chư-tôn

Chư tôn có lòng tốt nhận xem tờ báo ấy là ơn, còn việc trả tiền đăng sốt sắn ấy là nghĩa. Làm người mà xử trọn ơn nghĩa thì trên thế nầy còn gì quí hóa bằng. Vậy kính xin quí vị — hoặc mới mua, hoặc mua cũ mà hết năm đã lâu — hễ có giấy nhà thơ mời đóng tiền, hoặc có người đến trình biên lai mà thâu, sẵn lòng cho số bạc thì bổn báo rất thâm cảm thạnh tình.

Đã giúp, giúp nhau cho trọn nghĩa
Đồng-bào ta vẫn sẵn lòng nhơn
Vậy xin gởi đóng cho mau với
Bổn quán đồng nhân rất cảm ơn.

B.Q

CANH TRANH

Thế giới nầy là một cái trường đua lớn mà người trong thế giới nầy là những con ngựa đua, nếu con nào chậm là con ấy thua, người nào mau là người ấy được. Chậm một bước là thua người một bước, sau một giờ là thua người một giờ ; trong buổi cạnh tranh nầy năm châu chọi sức, sáu giống đua tài nếu ta không dùng hết trí, hết lực hết tài mà đua tranh với người, chống chỏi với người, thì không tránh khỏi cái luật mạnh được yếu thua khôn sống dại chết, bị người ta đè, người ta ép cho chết tức chết nghẹt rồi bị đào thải ra khỏi trường cạnh tranh.

Cạnh tranh là một cái tánh rất quí hóa, rất phổ thông của loài người. Nhờ có cạnh tranh người Âu Mỹ ngày nay mới bước lên một bước thang khá cao của thang văn minh vô cùng tận, vì cạnh tranh không nhằm cách nên người Á Phi còn lẩn quẩn trong hang giả mang hắt ám nầy.

Cạnh tranh, cạnh tranh, các nước trong thế-giới không nước nào là không cạnh tranh, các dân tộc trên năm châu không dân tộc nào là không cạnh tranh, thế mà có giống người cạnh tranh mà được tấn bộ, có giống người cạnh tranh mà bị thối bộ, cạnh tranh có bí mật, có mầu nhiệm, có phép tắc gì mà phân biệt ra như thế ?

Cạnh tranh ! cạnh tranh ! người các nước cũng cạnh tranh mà nước được giàu dân được mạnh, người nước mình cũng cạnh tranh mà dân lại yếu nước lại nghèo. Người ta cũng cạnh tranh mà được vẻ vang trên thế giới, người mình cũng cạnh tranh mà phải lọa đọa trong xó nhà, là vì người ta biết cạnh tranh, người ta biết cạnh tranh cái lợi lớn cái danh thiệt mà mình thì cạnh tranh cái lợi nhỏ, cái danh hư vậy cho nên người ta cạnh tranh mà được quyền lợi, mình cạnh tranh mà phải thiệt hại vậy. Nói tóm lại sự cạnh tranh của người ta là sự cạnh tranh hay, sự cạnh tranh của mình là sự cạnh tranh dở. Hay hay dở, nên hay hư cũng tại nơi cái cách cạnh tranh của mình : Vì danh thiệt vì lợi lớn mà cạnh tranh hay vì lợi nhỏ vì danh hư mà cạnh tranh vậy.

Người ta cạnh tranh vì danh thiệt vì lợi lớn cho nên càng cạnh tranh kịch liệt bao nhiêu thì càng gầy dựng nên những công nghiệp vĩ đại, càng thâu hoạch được quyền lợi to tát bấy nhiêu ; người mình cạnh tranh vì danh hư vì lợi nhỏ, cho nên càng cạnh tranh hăng hái bao nhiêu thì càng đeo mang lấy những thói tục đồi bại, càng đèo bòng lấy những sự tổn hại nặng nề bấy nhiêu. Người ta biết cạnh tranh nên nhơn cách của người càng cao quí, phẩm giá của người càng rực rỡ, nước người càng văn-minh, dân người càng tấn bộ ; người nước mình cạnh tranh không nhằm cách nên nhân cách của mình càng ngày càng đê tiện, phẩm giá của người mình càng ngày càng rẻ rúng, nước nhà càng ngày càng đã mang, dân tộc mình càng ngày càng thối bộ. Châu ôi ! Cạnh tranh của người là mẹ sự tiến hóa mà cạnh tranh của mình là mẹ của sự thối hóa nghĩ cũng buồn, cũng chán, cũng giận thay !!!

Những bậc hiền nhân quân tử tiết phụ nghĩa phu, hiền quân lương tướng, chí sĩ vĩ nhân từ xưa đến nay, từ Đông đến Tây, từ Âu đến Á, đã từng làm nên những công nghiệp vĩ đại, đã làm những cái gương trong sạch sáng suốt, đã cứu dân giúp nước, tích đức tu nhân chẳng phải là các ngài đã cạnh tranh vì danh thiệt đấy ư ? Những bậc đại anh hùng, đại hào kiệt đã làm nên những việc rung trời chuyển đất, đã ngựa bỏ mình, lưỡi gươm trước giặc, đem thân thể ngàn vàng mà đổi lấy một cái chết có nghĩa khí, có danh giá, có can đảm, chẳng phải các ngài cạnh tranh vì danh thiệt đấy ư ? Cụ Pasteur cặm cụi trong nhà chế thuốc trị vi trùng, thay thử nầy đổi thử kia, nuôi con vi trùng nầy đổi con vi trùng khác lấy chí nhẫn nại mà đánh đổ cả mọi sự khó khăn, đến sau nổi danh là ông tổ khoa vi-trùng-học. Ông Lavoisier hết nấu chất kim nầy đến hợp chất kim khác, phân chất dưỡng không khí lại chế tạo ra cường thủy, một lòng kiên cố, khảo cứu thí nghiệm tìm kiếm mãi mà sau nổi danh là một ông tổ khoa hóa-học. Kiểm thời, cụ Socrate thờ chủ nghĩa «mình tự biết lấy mình, không biết sợ cái chết là gì, tay bưng lấy chén thuốc độc uống một nghỉn không biết sợ sệt, không biết cay đắng», nên sau cụ mới nổi danh là một ông tổ triết-học Tây phương. Cụ Mạnh Kha, sanh vào đời Chiến quốc thấy nhơn tâm kiêu bạo phong tục suy đồi mà quyết một lòng ra cứu vớt những kẻ sẩy chơn rớt bể trầm luân, hết Lương qua Tề châu du liệt quốc, thuyết nhân-nghĩa mà khuyên đời, đến sau nên danh là một bậc Á-thánh trên cõi Á Đông ; nói rộng ra thì mấy ông ấy làm hết bổn phận mình đối với nhà, với nước, với nhân loại, mà nói rút lại thì các ông ấy biết cạnh tranh vì danh thiệt vậy. Những bậc đại phú hào ở Âu Mỹ, ông thì lập những nhà băng khắp cả các nước, xuất vốn hằng mấy ngàn triệu đồng, ông thì lập hằng trăm cái công xưởng chế tạo ra ô-tô, xe máy, khí cụ canh nông ; nhơn công làm trong các xưởng kể bằng mấy vạn người ; ông thì lo kinh dinh về nghề thương mãi dựng những hàng buôn khắp thế giới, dựng những nhà khách sạn rộng lớn có hằng mấy ngàn phòng, xuất tiền vốn ra hằng mấy ngàn triệu ; ông thì khai khẩn những cánh rừng rộng mênh mông có những đồng ruộng cò bay thẳng cánh ; ông thì chăn nuôi những bầy súc vật đếm hằng mấy ngàn đầu, chẳng phải các ông ấy vì cái lợi to tầy mà cạnh tranh đấy ư ? Lắm ông làm quan đến nhứt phẩm mà con phải đi bán nhựt báo, hoặc làm một tôn thất kỳ-cựu kiếm ăn : có ông làm một vị quốc trưởng một nước lớn mà đến khi chết vẫn nghèo khó, lúc sanh tiền chỉ chăm lo đều ích dân lợi nước mà quên cả vợ cả con cả nhà mình, chẳng phải các ông ấy vì danh dự của mình mà cạnh tranh đấy ư ? Lắm ông khai những mỏ chì mỏ vàng mỏ sắt rộng hằng mấy ngàn mẫu đất, có ông khai những mỏ dầu lửa gần có năm bảy chục một đôi trăm cái giếng dầu ; có ông đóng hằng trăm chiếc tàu biển để vận tải thang đá và hàng hóa bán khắp năm châu, có ông lập nhà bắt bông khắp trong hoàn cầu, có ông giàu có đến mấy ngàn toa xe lửa, các ông ấy chẳng phải là cạnh tranh vì lợi lớn đấy ư ?

Người ta cạnh tranh là thế còn người mình cạnh tranh thế nào ?

Người nước ta cũng cạnh tranh vì danh nhưng lại là vì cái hư danh, kẻ làm quan thì tranh nhau bằng phẩm tước, ông chưa xứng chức chủ-sự, mà cũng lo lót cho được chủ-sự, ông không đáng được mề-đay cũng kiếm cách bợ đỡ lòn cúi cho được mề-đay. Tranh lấy cái hàm ông Huyện, ông Phủ, chức Cai-tổng, chức Hội-đồng mà đến nhà tang của hết đợ ruộng cố trâu ; cái thói mượn chúng làm bài để đội lốt cái danh văn-sĩ. Cạnh tranh mà cạnh tranh nhau từng lời ăn tiếng nói ; cạnh tranh mà cạnh tranh nhau từng thước ruộng tất vường, cạnh tranh đến buồng cau, miếng thịt, cạnh tranh đến cái bánh, cục xôi, trì kéo nhau, xông xé nhau, dòm nhau từng gan, giữ nhau từng tất, nay lên huyện mai xuống tỉnh, kiện cáo lung tung. Người nước ta cạnh tranh cũng kịch liệt thật !!! Nếu lấy cái sức cạnh tranh hăng hái dữ dội nầy mà cạnh tranh lấy cái lợi to lớn, cái danh chánh đáng, thì quí biết dường nào ! Cạnh tranh một cái chức Xã-trưởng, một cái chức Hội đồng địa hạt nhỏ mọn không thấm vào đâu mà cũng phải cúc cung tận tụy, vào lòn ra cúi, vắt bạc ngàn lo với quan trên, đem bạc chục ra mua lấy là thâu sau dân nổi phải khuynh gia bại sản. Tranh một chức thơ-ký ở tòa nầy sự ra, một cái ghế ngồi bên xó nhà sở công mà cũng vắt bạc ngàn ra lo lót, nà mặt dục đi dạ lạy, không

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

biết tự trọng, tự tôn, tự cường, tự lập là gì, đến sau phải tự hổ rằng tự mình dày thân làm trận ngựa.

Cạnh tranh nhau một thước đất mà đến nỗi ruộng phải bỏ hoang, cạnh tranh nhau một cái gia sảng không bao nhiêu mà anh phải lìa em, cạnh tranh một lời nói mà vợ phải xa chồng, cạnh tranh một cái địa vị nhỏ mọn mà bậu bạn phải dứt nhau. Vì cạnh tranh mà đến thay đen đổi trắng, cướp cơm của ba thằng khó rách; vì cạnh tranh mà đến mua non bán già, lột áo của mấy đứa chơn hùn; vì cạnh tranh mà cha từ con, con bỏ cha, khư khư giữ lấy cái bẩn bao tư lợi, vì cạnh tranh mà chồng lìa vợ, vợ lật chồng, làm lo cái tử sắt hoạnh tài. Ôi! cạnh tranh! cạnh tranh! cạnh tranh như thế thì hại cho nước, cho nhà, cho danh dự mình, cho quyền lợi mình biết mấy.

Kìa những bậc danh nhơn đời xưa, đời nay, đỏ cái gương trong sạch như hồn ngọc lưu ly, nào thanh liêm, nào cang đảm, nào hùng dõng, nào khí khái, sao không bắt chước mà cạnh tranh?

Kìa những bậc phú hào châu Âu châu Mỹ, treo cái môn bài rực rỡ như một bức tranh vẽ: nào canh nông, nào công nghệ, nào mục súc, nào thương mãi sao không theo đòi mà cạnh tranh?

Kìa lủ khách trú đứa cày đưa sào bẻ hoa Hồng-Lạc đấy, sao không ra giựt lại quyền lợi của mình?

Kìa bọn chà-và đưa rổ đưa thung đương hứng quả Long-tiên sao không ra mà đánh đổ chúng nó?

Kìa đồ ngoại hóa ồ ồ vào như nước vỡ đê, cái cơn nguy biến đã hiển hiện trước mắt sao không đem hết nghị lực mà chống chỏi, mà trừ khử đi?

Kìa nghề bán gạo xuất cảng là một nghề rất lợi sao phú cho tay người ngoại quốc mà không giành lợi?

Kìa những nghề buôn đồ ngoại hóa trong buổi nầy rất bất lợi cho nền tài chánh của quốc dân sao không tỉnh ngộ trở lại buôn những đồ nội hóa, chấn hưng công nghệ để tranh thương với nước ngoài?

Kìa trong nước còn đất hoang nhân minh mông sao không kẻ bỏ tiền người thì công đua nhau mà khai khẩn đi?

Kìa trong nước nhơn công nơi thừa chỗ thiếu sao những kẻ hào phú, những kẻ lánh trưng, những ông nghiệp chủ không xuất tiền mộ nhơn công trước để thâu quyền lợi vào tay người mình, sau để cho dân trong nước mỗi ngày mỗi thân mật với nhau, biết nhau là ở một cội mà ra, một nguồn mà xuống vậy?

Kìa trăm công ngàn việc còn đợi nhơn tài, đợi tư bổn, đợi nhơn công, sao anh em ta không xô đẩy nhau ra cạnh tranh lấy cái danh thiệt cái lợi to, cứ lo cạnh tranh hư danh tiểu lợi mãi thế ấy? Cạnh tranh mà phải cách thì ích nước, lợi dân biết là dường nào.

Chẳng biết đồng-bào ta có chú ý đến cách cạnh tranh của người Âu Mỹ và cách cạnh tranh của người mình cho không???

SONG-HƯƠNG.

TRỒNG RĂNG

QUAN LƯƠNG-Y CUNAUD

ở đường Chasseloup-Laubat

số nhà 15

Nhổ răng một cách rất êm ái.

Trồng răng bằng sành và răng vàng

Rọi hình cho trẻ nhỏ xem

Tại Guignol (ở góc đường Blancsubé và Marc Pourpre)

CHƯƠNG TRÌNH

Ngày 31 Mai và 1 Juin 1925

1- Eclair journal n° 18
2- Dans le monde invisible
3- et 4 Judex 11e épisode (2 parties)
5- Annales guerre n° 67
6- Le sous marin pirate (1re partie)

RẺ DÂU BÌ?

Tôi mới đăng hơn 200.000 $, hột xoàn bên Tây mới gởi qua đủ thứ, kỳ nầy tôi mua thứ hột thiệt thượng hạng quyết chẳng chịu thua tiệm ngoại bang lại nhứt định bán giành mối cho nên ắt rẻ chẳng đâu dám bì, miễn là lời chút đỉnh cũng là đủ vốn tôi cũng vui lòng bán, đặng lấy danh. Vậy xin mời quí ông quí bà nhơn dịp đến giúp ích cho tôi là người Annam ắt sẽ đặng vừa lòng chẳng sai vậy.

Nay kính

FRANÇOIS SỰ,

56, Rue Vannier

(Mối giữa dãy phố chà bán vải Chợ cũ Saigon)

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	11 f. 20
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine	11 20
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng (Banque Industrielle de chine)	11 20
Hongkong et Shanghai	11 20
Chartered Bank	11 20

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến tỉnh luôn và cái bao nữa:

Lúa Vĩnh-long	5 $ 85	tới	5 $	95
Lúa Gò-công	6 10	—	6	20
Lúa Bãi-xàu	6 00	—	6	10
Lúa Bảo-hiêu	6 10	—	6	20
Lúa Cao-man (trắng)	5 65	—	5	75
Lúa Cao-man (đỏ)	5 35	—	5	45
Gạo thường tốt	6 01	—	6	11

Giá giấy Quốc trái Đông-Pháp 52 $ 00

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc d'Entrecasteaux ở Port Said chạy qua Đông Pháp hôm 20 Mai.

Chiếc Amazone ở Marseille bửa 27 Mai sẽ qua tới.

Chiếc l'Amboise ở Trung-Hoa và Nhựt bổn bửa 29 Mai sẽ qua tới.

Chiếc Angkor ở Marseille bửa 2 Juin sẽ qua tới.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc l'Amazone bửa 30 Mai sẽ chạy ra Bắckỳ.

Chiếc l'Amboise bửa 2 Juin sẽ chạy qua Marseille

Chiếc l'Angkor bửa 5 Juin sẽ chạy qua Trung Huê và Nhựt bổn.

CHỊ EM MỘT SỞ NHƯ....

Saigon. — Đêm bà làm việc trong hãng « Charner » cũng có lắm người tài phải chơi đâu!

Như hôm lòng trước đây, nhựt trình khêu khích người Annam về sự đầu vỗ với Tàu chúa là Amadou mà chưa có ai ra tài, thì có cô năm lam trong hãng Charner muốn ra mặt anh hùng nên có thủ tài cho ông chủ xem chơi, cô có đá một lần hai chơn, ai cũng đều khen đờn bà như vậy là đúng, sau nghe cô Tạ-anh-Xem ra xin đối thủ với Tàu quân, nên cô năm mới ẩn mặt, sự e người ngoại quốc đồn cho Annam mình không có đờn ông dực anh hùng nên mới mượn sức đờn bà như thế.

Cách vài bửa rày lại có sanh ra một việc rất buồn cười, số là hai cô cùng làm một sở trong hãng ấy, không biết tại sao mà cô mười đấm cô sáu tét mỏi trên, còn cô sáu xô cô mười té ta mồng dưới, mãn giờ ra ngoài lại còn đòi ẩu thua lớn nữa, may có nhớ mấy cô làm một hãng cang giản một hồi hai cô mới bớt nư giận, rồi ai về nhà nấy. Còn mấy thầy Charner thật tệ quá, ai cũng muốn để cho nhị vị nử anh hùng đấu võ Annam cho họ coi chơi, chớ không ai chen vô cang giùm làm nghĩa cả!

CHUYỆN LẠ!

Bốp phơi công xỉ ai khen,
Hàm răng Hương bỏ đâu còn mà ăn?

Long-tuyền. — Như ở tại châu thành là nơi đông đảo người ta, hay là lên xe xuống tàu kẻ chen người lấn mà mất bốp phơi thì chẳng nói làm chi. Chớ cái nầy hương chức nhóm tại nhà việc làng của mình mà mất bốp phơi mới là tức cho chớ.

Như mới hôm 26 Mai 1925, tại nhà việc làng Định yên, cờ tam sắc treo hai hàng rực rỡ, chính giữa dựng một cây đại kỳ lớn, để bốn chữ, Định yên đinh kỳ, (ăn ngộ, nhà việc mà sao dựng cờ đình mới lạ chơi lại có một gian bắc cầu đanh xập xòa lôc tôc nghe ín ỏi. Còn hương chức thì khăn đen áo dài coi rất nên nghiêm trang tế chỉnh, ấy là ngày quan lớn đến vàng làng vậy, nên hương chức tế tựu đặng mà chầu chực và có làm một con heo để sẵn đó. Tội nghiệp cho mấy ông chầu chực từ sớm mai cho đến 5 giờ chiều, ông nào ông nấy bụng đói xếp ve. Uống nước cầm chừng mà chịu, mà chẳng thấy quan lớn nào hết. Còn thịt heo để đó mà chẳng dám xơi, rượu sâm banh (champagne) dẫy bàn mà không dám uống (Thà để bụng đói cho hết đạo trung thần)!

Khá khen cho ông xã L., hết dạ siêng năng, có lòng lo lắn chạy lên chạy xuống cầu thang coi chừng tàu đã tới chưa, phần tôi đi vô đi ra coi cho dân tỉnh dọn dẹp quét tước xung quanh nhà làng cho sạch sẽ, đi chơn không bén đất, đích ngồi chẳng yên nơi, mãng lo vậy mà cái bốp phơi trong túi mất cối nào không hay, cái bốp phơi mất chẳng tiếc chi, ngặc mất luôn cái giấy thuế thân dựng trong bốp nữa mới là khổ chớ! Phải chi đi tới chốn châu thành mà bị điểm dàng móc túi thì cũng ưng, cái nầy ở tại nhà việc làng mà có cậu đạo chích nào dám lộ võ đó, mà ngày ấy hương chức lớn nhỏ chật trong chật ngoài không lẽ mấy ông hương chức khuấy chơi, đáng tức thiệt.

Cái bốp phơi của ông xã L. ở trong túi mà mất cũng không tức mấy.

Tội nghiệp thay cho thầy hương bộ D. có một hàm răng ở trong miệng mà cũng bắt chước mất luôn mới là khổ cho chớ. Từ rày sắp lên răng đâu còn mà ăn (không biết nó còn mọc lại nữa không) chắc là tại đôi quá buổi nên rụng hàm chớ không lẽ cậu điểm nào mà dám lớn gan thò tay móc họng thầy mà lấy hàm răng vàng. Tội nghiệp cho hương bộ quá, lúc còn hàm răng thì coi diện mạo khôi ngô mặt mày trôn trịa, khi mất hàm rồi thì coi cái miệng méo xeo, môm xọm, hàm trên thục vô, hàm dưới lòi ra coi bắt tức cười quá. May nhờ có ba cái râu trề nó cũng đỡ hơn.

Nguyễn-kim-Đào tự Yến-Nguyệt
Thốtnốt

CHA NGÂN QUÁ ÔNG NGHỆ!

Mytho. — Chẳng biết tại sao mà mấy cậu tinh tập thường thường hay ra chỗ đông người, cùng nơi chợ búa mà hoành hành đến thế. Nay nghe nói đánh người nầy, lại lâu nghe chém kẻ nọ. Như mới đây là ngày 25 & 26 tối chừng 8 giờ tối tại rạp hát bộ Annam của ông Hội đồng Ninh có hai tên tinh tập chẳng biết có thù oán gì với tên Tính mà đi theo hoài. Tính dòm ý biết hai cậu muốn làm sự gì đây, chừng vô coi hát thì hai tên ấy cũng nom theo ngồi kế bên. Tính thấy việc cũng kỳ, nên đi qua ngồi ghế khác, kế bên đó. Thì một cậu trong hai cậu ấy bước lại xô tên Tính một cái rất mạnh còn tên kia vừa ra tay muốn đánh. Kế có ông quản Bảy và lính tuần thành nghe ồn ào trong rạp hát nên vô bắt. Thì hai ông ghẹ ấy thấy việc bất thành nên cột ngựa chuồi dông mất.

Ước trông nhờ quan trên ra một điều luật gì để trừng trị mấy cậu đó cho bớt cái thói đánh lén người, ấy cũng là một đều rất có ích vậy.

Một người đi coi hát lại cảo.

TÂN NỬ THANH ĐẤU

Bạcliêu. — Thế tục thường hát cầu làm trai hai vợ phải thương cho đồng, mà ngặc vì vợ lớn đã có con trộng tuổi, mắc lo làm ăn, coi sóc nhà cửa, dạy dỗ con và tôi tớ, có rảnh đâu mà đổi mái hình thức; còn vợ nhỏ, thường còn nhỏ tuổi, hay trao đổi hình dạng, coi ngộ hơn vợ lớn, còn thạo thêm nghề đờn quyền nữa, nên người chồng mến, hay lân la bình vực, lâu ngày vợ nhỏ biết tính ý chồng cưng mình nên lớn cái vợ lớn, khi dễ vợ lớn, rồi bị cầu chanh khổ một lòng, bưồn bông một dạ, mầu ghen ai cũng châu mày như ai, mới sanh ra việc rầy rà đánh lộn làm mất danh giá của chồng, mà không đau xót! Phải chi cứ noi theo luân lý của đức Khổng Tử, cứ giao quyền cho vợ người trói cai trị, răng dạy vợ nhỏ, như người Bắc, Trung kỳ, dầu mấy vợ cũng bình an, con nếu trong nhà có nuôi sư tử thì đừng đeo bông tốt hơn.

Bởi cớ, nên hôm ngày 26 Mai 1925, có hai vị nử phiền nước Tấn, là vợ lớn và vợ bé của thầy Cai tổng D. N., bấy lâu nay tuy hay biết, mà nhà ai nấy ở, lại cách xa nhau, nay rủ đi chung một xe hơi, cũng bởi vợ nhỏ khinh khi vợ lớn già yếu, không chào hỏi vợ lớn, lại trên xe đều là bà con bên chồng cả, ai dám động đến cái hoa tươi, cục cưng của thầy, chẳng để tạo hoa thầy trêu, muốn dạy dọa người hướng nhan, xe vừa tới ngã ba Bưng-Tróp, bánh xe nổ, phải ngừng xe lại mà tu bổ, cả thầy xuống xe mà nghỉ, kẻ đi nam, người đi bắc, để hai vị Tấn nử ở đó nghinh nhau, rồi người vợ lớn là Thị S. giận vì Thị S. đã lấy chồng mình còn khinh khi mình, phải trị tội mới vừa lòng, bèn nổi ra một viên bửu tạcn phi vào đầu vợ bé, huyết lưu, mà vợ bé còn non phép, phải đến làng thưa, kế ông chồng đến năng nỉ nài bà xin huề, về nhà ông sở tính, xin làng cho lành đem về; nay nghe nói rằng người vợ bé bị non phép nên làm đơn đến xin quan ban phép trị vợ lớn.

Để dọ coi việc ra thế nào, tôi sẽ tiếp theo cho chư khán quan nhàn lãm.

KHỰ TUNG SỰA CÁCH LẠ

Hồi 6 giờ chiều ngày 24 Mai có một cái tử thi đàn ông, có cột dây thắc cổ le lưỡi, choàn xuống cột tay tã và hai chơn lại, trôi tại kinh Phùng hiệp gần đồn Tracanh, địa phận làng An trạch, khi hương quản hay, đến dạy với tử thi ấy lên xét trong mình không vết tích chi, có 1 cái tấu phệ đựng 1 cái bốp da, có 11 $ 76 và 1 cái giấy thuế thân tên Lâm 198, Triều châu Sốctrăng, và hương quản nhìn biết mặt tên nầy, có nhà cửa vợ con ở trong làng, nên đôi vợ con nó đến hỏi, thì vợ tên Lâm Độ khai rằng: chồng nó có bịnh điên khùng đã lâu, muốn về Tàu ma về không được; nó chắc chồng nó lấy dây cột thắc cổ rồi nhảo xuống kinh mà tự vẫn, đặng gởi hồn về Tàu thăm quê hương chớ nó không có hồ nghi cho ai giết chồng nó hết.

Nên hương quản giải nội vụ và tử thi Lâm Độ vào đãi lịnh quan Biện-lý, thì quan Biện lý cho vợ nó lãnh tử thi chồng đem về chôn.

BÀ HÓA BUÔN VÔ SỐC CAOMÊN

Bởi tại châu thành nhơn dân không bằng lòng tiếp rước bà, và giữ gìn nghiêm nhặc, nên không có thể chi bà ghé thăm ai cho được, ba buồn lòng phải thả đi vô các sốc, mà kiếm nhà tá túc cho vui.

Nên hồi 12 giờ khuya đêm 26 rạng mặt 27 Mai bà đến viếng nhà tên Hồ văn Ân ở làng Nhơn Lăng, ma tên Ân không tiếp rước bà tử tế, nên bà giận đốt cháy rụi 3 căng nhà là của tên Ân, khi hương chức làng hay chạy đến, thì bà đã đi mất trước rồi. Thiệt hại chừng 200 $ 00.

Thăng nầy trời đã mưa rồi, chắc bà lạnh lắm, nên kiếm nhà đùm đậu, mà bị bà ác quá, nên chẳng thà đồ chịu lạnh có phòng tốt hơn.

30 NGÀN ĐÂU PHẢI ÍT

Sốctrăng. — Đêm 22 tây rồi đây lối một giờ khuya, có một bọn ăn cướp có súng ống dao mác hẳn hòi, kéo đến đánh nhà tên Lâm-văn-Chu, Điền chủ ở làng Hậu-thạnh, khi ăn cướp động cửa, Lâm-văn-Chu vừa muốn thoát ra đặng kêu la tiếp cứu nào để bị ăn cướp chém cho mấy dao tế xiêu. Đứa con thấy cha lâm hại, nóng ruột phụ tử chi tình, nên cung tay nhảy vô té ra bị chém nữa. Dân sự và hương chức hay tin nổi mỏ trống lên rồi kéo nhau áp tới. Nhưng chẳng ai dám xáp lại gần vì quân đạo tặc bắn súng dọa hẳm liên liền, khiến cho dân làng kinh tâm táng đởm. Ăn cướp bứa tủ tòm thâu tài vật tính có 30.000 $ rồi thủng thẳng kéo đi coi dễ dàng hết sức!

MẤT 2.365 $ TẠI NHÀ DÂY THÉP

Cầnthơ. — Cũng về việc mất số bạc 2.365 $ 00 (2 ngàn 3 trăm mấy chục... không rõ chắc số lẻ đó), mà dân sự ở châu thành Cầnthơ hiện nay ai cũng đều thương xót người bị mất, vì người mất của rầu lo, tức trí, á khẩu, hôn điên cuồng thì tội nghiệp lắm! Trời đất có thấu giùm cho việc nầy chăng? Tội nghiệp lắm bớ trời!

Số là sớm mai thứ bảy 23 Mai rồi đây, tôn thầy phú Tỷ ở làm ký lục cho Bang Quảng-đông ở Cầnthơ vưng lời ông Bang đem một cái mandat lại nhà dây thép mà lãnh 2.3 ?? (?) hai ngàn ba trăm mấy chục đồng đó... (theo lời khai thầy phú Tỷ). Thầy Mà Hiền là người phát bạc mandat, (cha là khách Quảng-đông, mẹ là Annam) nói với va rằng: bây giờ không đủ bạc, vậy thầy nị đỗ mandat (kỳ lên rồi) đây, ngộ đi kho lãnh rồi chiều 4, 5 giờ nị lại nhà ngộ mà lấy bạc. Bởi vì thuở giờ anh em quen lớn (hầu phàn dậu mà!) lại cũng có nhiều lần có mandat 5, 7 chục, 1, 2 trăm, thầy Hiền cùng va cũng tin nhau mà làm như vậy, đưa mandat cho thầy rồi chưng nào lãnh lại nhà thầy lấy bạc, hoặc thầy thân hành đem đến công sở cho va; anh em nhơn bởi thương khi, tả thính cầu, nhẫm cà-phê, xực zinh, thấy hi, cái niềm phàn dậu.. hầu hầu.. tốt quá. ngộ làm xao khôn tin cho được à?!!! Bị tin vậy, va giao mandat cho thầy, chiều 4 giờ lại nhà, không gặp thầy, đi một chút trở lại kiếm thầy cũng không gặp, lòng có hơi nghi, đi kiếm cùng chợ cũng không gặp: qua ngày sau gặp được thầy, hỏi số bạc, thì thầy khoát nạt lấy luật đem ra các nghĩa rành rẽ rằng: nị ký tên, giao mandat cho ngộ thì ngộ đã phát tiền cho nị rồi, cớ sao nị còn lại đây hỏi nữa? Nếu nị giao mandat mà chưa lãnh tiền thì nị phải biểu ngộ biên lai nhận lãnh cái mandat của nị chớ. Nị lãnh rồi mà.. nói cái gì nữa. Tài phú Tỷ đứng nghẹn trân, mặt xanh như chàm, mồ hôi xuống nhỏ giọt, chứng tỉnh lại cái chối gì cũng không được, hiện nay va làm như người mất trí khôn, ai hỏi gì cũng không trả lời được rào, nói va thót, thấy va rưng rưng nước mắt ai cũng mủi lòng; cho đến quan Giám-đốc sở Điền tín xuống Cầnthơ ngày 28 Mai hỏi 2 đàng thì va cũng không một lời nói được (dường như Nhạc-Phi bị Trương-bang-Xương hãy mưu mạo chiêu dỗ về trào, gạt vô cung ban đờm cho vua bắt tội rồi Nhạc Phi ngồi làm thinh hoài vậy...). còn thầy Hiền lại có đem ra một đứa nhỏ 14, 15 tuổi, làm chứng cho thầy và nói rằng: khi trả bạc cho khách Tỷ, nó có thấy rõ chú Tỷ lấy 20 tấm giấy sắn còn giấy nhỏ bao nhiêu nó không biết. (Đứa nhỏ nầy là chứng chắc của thầy thông Hiền đa).

Nghe đâu 2 đàng có mướn quan Trạng sư bào chữa cho mình, có lẽ vụ nầy sẽ đem vô Tòa tầm cho ra mối. Sau tôi sẽ tiếp thêm cho độc giả xem cho đủ chuyện. Mà bây giờ ai giữ bàn (trừ ra mấy vị ở Cầnthơ, vì ở đây họ biết rõ chuyện nầy), xin bàn coi thầy phú Tỷ có dám cả gan bạc mình đã lãnh rồi mà còn dám nói chưa lãnh... thuở giờ có ai dám đến nhà dây thép (sở của nhà nước) mà nói ngược vậy chăng?

Tái bút. — Nghe đồn dột rằng: tại Cầnthơ chiều thứ bảy 23 Mai và tối lại, có một thầy đó làm việc... thua xe lửa, bài cào, thiên cầu gì đó gần trọn hai ngàn đồng tại Ba Lang. Cái rằng Có vậy chăng?

Yết thị đấu giá

AVIS D'ADJUDICATION

Lieu, date et heure de l'adjudication: Le 18 Juin 1925, à dix heures, au bureau de l'Ingénieur en Chef des Travaux Publics de Cochinchine à Saigon.

Objet: Construction d'une Justice de Paix Indigène à Hatiên et d'un logement pour le Juge.

Importance approximative: (non compris la somme à valoir) 10 900 $ 00

Cautionnements provisoire et définitif: 180 $ 00 & 3.000 f

Bureau où le dossier peut être consulté: Bureau du Service Ordinaire « Arrondissement de l'Ouest » tous les jours, excepté les dimanches et jours fériés aux heures ordinaires d'ouverture des bureaux.

Signé: HLISIBLE

H. DELPEYRAT

Khi trước là Hãng E. POURTOU

Số nhà 83 bis, 35, 37, 39

đường Amiral Dupré Saigon

RƯỢU CHÁC RƯỢU MẠNH

RƯỢU KHAI VỊ RƯỢU TIÊU-HÓA

Muốn bán

Một cái xe hơi Renault, 10 H. P. kiểu 1921, năm chỗ ngồi, xe còn mới và đủ đồ phụ tùng.

Ai muốn mua xin do nơi Bổn quán mà thương nghị giá cả.

Rửa cái nhục ngàn xưa

Cái nhục nầy bấy lâu nay dân tộc Annam ta mang trịu trịu trong mình. Ai là người biết việc đời, cũng đều bực bội cả. Vậy ngày nay là chánh buổi anh em chúng ta phải mượn trận mưa Âu, luồng gió Mỹ mà tắm rửa, hong chang cho sạch sẽ, dùng để con một chút bợn nhơ nào vấy vít vào mình ta mới phải.

Cái nhục ấy là cái nhục bỏ trôi quyền lợi của nước mình cho Chà, khách tom tháu đó. Mà ta đành khoanh tay ngồi ngó vậy. Bởi thế nên bổn Công-Ty NHUẬN-QUÁN, Saigon-Bazar N° 57, rue Catinat, Saigon, mới sốt gan hùn hiệp nhau mà dựng nên một cửa hàng, bán đồ ngoại hóa, để cung siểu cho đồng bào ta, ai là người ưa thích.

Kể từ ngày 18 Avril 1924 bổn Công-ty đã mở cửa tiếp khách cho đến nay là trọn một năm chẵn. Nói cho phải, cũng nhờ đồng bào ta hạ cố, đến giao thiệp nhiều, nên tháng rồi bổn Công-ty tính sổ chung niên thì tả chánh cũng đặng thạnh vượng. Sau khi bổn Công-ty phát hiện rồi, cách năm ba tháng, bổn Công-ty hậu cố lại thì thấy đồng bào ta nhiều chỗ tiếp chúng theo, thì lòng của bổn Công-ty toấy anh em theo mà chen bước cạnh tranh trong thương trường như vậy thì mừng vui vô đáng. Bổn Công-ty thấy anh em tấn đặng một bước rồi, nên bổn Công-ty mới trộm tới một bực nữa cho rộng đường. Cho nên trong tháng Juillet 1924, bổn Công-ty mới in một tờ giá mục cập theo báo L. T. T. V. đặng công hiến cho đồng bào ta mấy vị ở xa gởi mua contre remboursement. Sau khi cập tờ giá-mục theo báo rồi, thì bổn Công-ty tiếp đặng gần cả ngàn bức thơ khen tặng rằng bổn Công-ty bán giá rẻ, đồ tốt, cách gói gắm kỹ lưỡng v. v.

Vậy nay kể từ 15 Mai 1925, bổn hiệu hạ giá bán rẻ một cách lạ. Bổn hiệu làm như vầy chẳng phải có ý cạnh tranh với các tiệm Annam đâu, ấy là cách báo đền cái thạnh tình dư một năm nay của đồng bào chiếu cố đó. Theo cái prix courant 1924, nay cũng hạ giá rẻ hơn nữa. Lường dịp bổn hiệu thấp nhan cầu khẩn đồng bào ta hãy niệm tình máu mủ Hồng-Lạc cứ đến tiệm Annam ta mà mua, giúp lẫn nhau, đừng nệ chi mắc rẻ một hai xu, làm cho cuộc mua bán của Annam ta đỡ sợ, ngõ rửa cái nhục ngàn xưa.

Vài hàng quê kích cui xin đồng bào niệm tình cho.

Nay cáo bạch

NHUẬN-QUÁN Saigon-Bazar

57, rue Catinat, Saigon

THUÂN-TÀI

70, rue d'Ayot — Saigon

Kính trình chư quí ông quí thầy đặng rõ: Nay chúng tôi mới rước đặng một gánh hát *Ả đầu* (kêu là hát nha trò) ở ngoài Bắc mới vô, hát tại đường d'Ayot số 70, xin mời chư quí ông, quí thầy dời gót ngọc chiếu cố.

Sau nầy xin chư quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô ở trong Lục-châu, trong khi có việc vui mừng, mà có muốn hát hay là mùa bài bông cho vui mà kêu chúng tôi đến hát, thời chúng tôi sẵn lòng nghinh tiếp.

Madame ĐỘI-HẢI.
Cần-khải

Tám năm danh tiếng

Nhà họa chơn-dung

NGUYỄN - ĐỨC - NHUẬN

57 rue Catinat 57. — SAIGON

Thợ vẽ có bằng-cấp trường Xảo-Nghệ và 3 cái bằng-cấp Đấu-xảo. Năm 1922 dự cuộc Đấu - xảo Marseille đặng thưởng Médaille và bằng-cấp danh dự.

Kính thưa quí-vị.

Trót 7 năm trường, quí - vị thường thấy tôn nhà Họa-chơn-dung Nguyễn-đức-Nhuận trên các tờ báo, nào là lời khen thơ tặng của các danh gia; thì quí vị cũng trọn tin bổn hiệu. Nhơn vì trót năm nay, vì hình vẽ nhiều quá phần tôi cũng nhiều việc, nên có bê trễ về sự họa-chơn dung; xin quí vị miễn cho. Kể từ ngày nay, các việc tôi đã sắp đặt có thứ tự, quyết chẳng còn trễ nãi, và đã dời nhà họa chơn dung của tôi lại đường Catinat số 57 là nơi thị-tứ nhứt ở Saigon; phòng chưn hình kiểu thì chưn ở dưới, còn phòng họa thì để trên lầu. Công việc làm tôi sẽ hết lòng sốt sắn và kỹ-lưỡng, cho vừa ông quí khách.

Nay kính

NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN

Cẩn bạch.

Ở' ĐÂU BÁN RẺ?

Không có đâu bán rẻ bằng tiệm CHIÊU-NAM-VIỆN ở đường Viénot, số 56 (Chợ mới Saigon).

Người mua sỉ có lời nhiều, người mua lẻ được giá nhẹ hơn các nơi khác.

Tiệm nầy bán: Hàng Bắc, hàng Tàu, (hàng nhuộm thiệt mước, không bao giờ trổ) đồng hồ carillon, đồng hồ régulateur, đồng hồ bỏ túi, bằng vàng Huê-kỳ, bằng loại kim trắng (métal blanc, bảo kiết chạy 5 năm và 8 năm, đồng hồ đeo tay bằng vàng Huê kỳ, đồng hồ nhỏ (để bureau coi đẹp lắm), áo mưa bằng gabardine, bằng cao-su; đèn tạ đăng chưng cẩm-thạch, chưng xi-kên (nickel), cao, thấp, lớn, nhỏ, đủ thứ; đèn mãn sông (manchon) (tạ đăng) đèn treo vách; khăn choàng người lớn, áo choàng con nít, khăn đen, dù, nón trắng hiệu COQ GAULOIS, nón trắng bằng cây điền-điền (làm tại tiệm); mây hát, đĩa hát, bông tây (fleurs artificielles), các thứ hóa vật kiểm thời, v.v...

Tiệm nầy có họa-sanh họa chơn dung thiện nghệ, lại có vẽ sơn thủy cho các rạp hát bội và hát cải-lương. Hình và sơn thủy vẽ không giống không khéo thì không ăn tiền).

Quí khách ở xa muốn mua vật chi ở Saigon, thì không cần phải nhọc công đi, cứ viết thơ ngay cho tiệm nầy thì sẽ có đồ gởi đến nơi (Giá cả chẳng hề sai chạy, cứ một lòng ngay thật, dầu có mặt hay không cũng tính một giá tiền đã nhứt định.

Sự ngay thật là nguyên đồng-lực của hiệu nầy.

Thơ gởi thì để cho:

PHẠM-VĂN-NGỌC

Directeur de la maison «Chiêu-Nam-Viện»

56, rue Viénot — SAIGON

Riêng một mình làm đại-lý

tủ sắt hiệu « BAUCHE »

ở miền Viễn-đông

nầy mà thôi

L. JACQUE et Cie

Cho các bạn hàng hay

rằng có một mình xưởng

L. JACQUE et Cie

có đủ đồ khí nghệ và thợ giỏi để sửa

những tủ sắt hiệu « Bauche » mà thôi.

Coi chừng!

Đừng tin những thợ bổn quốc, họ không tài gì sửa được tủ sắt hiệu « Bauche » mà họ lại phá cho hư thì có.

Đồ ăn công kiểu văn minh học đạo khiêng hoặc đi xe hơi cũng dặng của Huỳnh-trí-Phú đã chế tạo ra hơn 10 năm rồi lục châu đều biết tốt và đẹp nhứt trong nước Annam, nay dọn đồ cho mướn tại Cholon đường Cây-mai số nhà 33 và 33 bis cần dùng xin đánh dây thép hoặc gởi thơ nội trong một ngày sẽ có đồ đem đến tận nơi chờ bằng xe hơi không trễ, giá từ 100$00 sắp lên sẽ có đồ đi xứng đáng

BAZAR PHAN-THANH-BIÊN

64, đường Vilnot
Giây phố Chà bàn vải
Ngan Chợ-mới Saigon

Chư tôn ở lục-châu có dịp đến Saigon muốn mua đồ chẳng cần tìm đâu cho thất công, xin mời lại tiệm tôi, có sẵn đủ các món đồ kể sau đây. Đồng hồ CARILLON WESTMINSTER đồ chư. Máy hát xoắn và kiểm, nhiều kiểu thiệt tốt và có đĩa bài cải lương. Cờ bạc nón casque hiệu « COQ GAULOIS » và « Forme Anglaise », đồ bằng pha lê và Aluminium đủ thứ. Cà-rá kiểu đàn ông, thấp, bông Huê-kỳ, chơn kim thạch, có hoa li da tây, có cầu thử đồng hồ rẻ, đồng hồ đeo tay, và trái quít, chạy rất đúng giờ, máy móc cũng tốt, có giấy bảo lành năm năm.

Tiệm tôi lại có làm Đại lý giấy xe đạp « Ông Cọp », áo sơ mi, cols réversés, vớ, đủ kiểu đủ màu, có áo Pardessus, bài gạo su và gabardine, giá rẻ lắm.

Yêu nhau giúp vững thu-a trường
Người sau gặp bước thanh-dương ấy dì.
Ngoại bang hết dám thị-oai

Công-ti Quản-hạt đại thương

Công ti nặc danh vốn 30 000.000 quan

Grands Magasins Charner

SAIGON

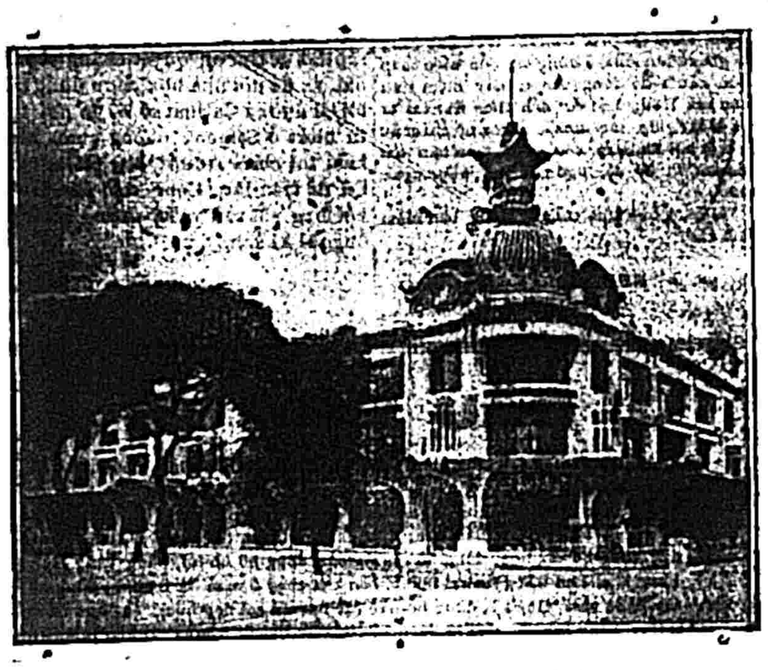

Từ ngày thứ ba 2 tới ngày 13 Juin

Sẽ chưng bán các món đồ làm kiểu rất nhiều như:

Dầu thơm — Nước thơm — Đồng hồ — Đồ vàng bạc — Giầy — Kiểu đeo mắt
Đồ hút thuốc — Dao — Đồ nấu ăn — Đèn — Đồ sắt
Đồ đá và đồ kiểu — Đồ dùng có chất thuốc — Ván ghế — Đồ hộp
Rượu sâm banh — Rượu chát — Rượu ngọt — Rượu bổ — Thuốc hút

PHÒNG GỌT MÓNG TAY
PHÒNG UỐNG TRÀ — QUÁN RƯỢU ĐIỆU HUÊ-KỲ

CÓ NHẠC { Thứ năm chiều từ 4 giờ 45 tới 6 giờ 45
Chúa-nhựt sớm mai từ 9 tới 11 giờ

XIN ĐẾN COI CÁC KỆ CHƯNG HÀNG
XIN COI SÁCH IN CÁC MÓN HÀNG

NÊN THỪA DỊP BẠC LÊN CAO

Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bổn hiệu

Điện-tín : MAGCHARNER — Dây thép nói { Nói lại sở quản-lý số 14
Nói lại sở buôn-bán số 515

Thùng thơ số 528

Xin ghé mắt !!!

TÀI PHÁT KHÁCH-LẦU
CỦA M. TRẦN-XÃO dit KHA

Kính cùng quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô cùng lục-châu quân-tử đặng rõ!

Bấy lâu nay tôi chăm nghề sự chế thêm thể cách của khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ hao tốn rằng sức lập một cái phòng ngủ hiệu « TÀI-PHÁT KHÁCH-LẦU » ở tại đường Tổng-đốc-Phương môn bài 44 và 46 Cholon. Phòng vì rất thanh-khiết lại sáng-sủa, và mát-mẻ lắm; mấy phòng tôi mình rất nhơn nơi các nơi, cũng trở sai vặt (boy) đều để khiến, quí-khách nghỉ nơi phòng đều đặng vừa ý.

Quí-chức thừa dịp đến Cholon xin ghé tại « Tài Phát Khách-Lầu » tạm nghỉ thì sao sao quí-chức cũng đặng vui lòng, đã ở gần gare xe lửa Cholon Mytho cùng là bến xe hơi đi các nơi, tiện bề cho quí chức.

Tôi công có lành may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng Tàu và hàng Bắc tốt nhứt hạng, và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời rất khéo. Trữ những hiệu xe thiệt tốt là hiệu ALCYON, R. P. F., R. F. D. HIRONDELLE, HÉRÓ SPORT, C. A. V. DIAMANT, ROCHET, SPHINX, và số nhiều hiệu khác giá đồng 40 $ 00. Lại có tiệm bán theo Epicerie, Mercerie và có bán rượu tây, bán lẻ theo consommation.

Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa lúc rảnh việc xin dời gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghênh thâm trọng.

Nay kính bạch,

Chủ nhơn : TRẦN-XÃO dit KHA

Nhà buôn Vinh-xuân-Long

Tại BaChiểu làng *Thạnh-mỹ-Ấn (Gladinh)* ở tại con đường vòng Ba-Chiểu qua Thị-Nghè. Tiệm nầy mới lập vốn của người Annam hiệu *Vinh-xuân-Long*, bán sỉ và bán lẻ đủ các thứ cây, *dầu, sơn, gỗ, thao-lao, vựa*, vân vân hoặc chưa cưa hay là cưa rồi, tùy thích người dùng.

Tại đây cũng có bán *đá tàn, đá miếng, dầu con rái, và chai* để xám hay là trét ghe. Các món kể trên đây gỗ ở Tâyninh đem xuống. Giá thiệt rẻ, chớ tới chỗ.

NGUYỄN-VĂN-THỌ
Marchand de bois

FABRIQUE DE CASQUE
FANTAISIE
Vente en gros et détail
GRAVURE
sur
MÉTAUX
et
GAINERIE

TRẦN-DUY-BÌNH
Bỉ đường Charner (đường d'Adran cũ)
SAIGON

TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ
Bán sỉ
Khách các thứ mua đến bằng thơ, bằng dây thép, và bằng đã đàm-thoại

Cours de Sténographie & de Comptabilité Pratiques

10, Rue Martin des Pallières, en face de la gare de Dakao, Saigon

Fondateur-Gérant NGUYỄN-VĂN-MUI

HỌC ĐÁNH MÁY. — (từ 2 tới 3 tháng) 24 $ 00.

HỌC ĐÁNH MÁY PAR CORRESPONDANCE. — Nếu trò nào có máy riêng ở nhà, thì bổn trường sẽ gởi bài đến nhà mà tập đánh một mình. Giá. 18 $ 00.

Bổn trường do theo sách mà dạy đánh đủ mười ngón tay, đánh đã lẹ mà lại khỏi ngó vào máy. Chúng tôi rất cần mẫn, nhắc nhở xem chừng học sanh nên khi học đủ ba tháng thì đã rành nghề. Bổn trường dạy rất kỹ lưỡng, dạy cho đến cách làm đơn trạng làm tờ phiếu thơ từ vân vân, rất đúng theo cách của các sở và các hãng.

Mỗi trò phải bền chí mà tập hành cho Đủ BA THÁNG và phải tiền đăng tiền học.

Nếu mấy vị vì chưng xa cách mà muốn đến ở gần đặng học cho tiện thì chúng tôi cũng có thể gởi gắm cho một nơi ở ăn rất thanh tịnh, sạch sẽ.

Tiền cơm ba tháng ... 80$00 (ba chục đồng)

VỀ KHOA DẠY BÚT TOÁN (từ 3 tới 6 tháng) Giá .... 30$00 tới 60 $00

Bởi bổn trường muốn tùy theo ý nhiều vị muốn học bút toán, nên chúng tôi kiếm giáo sư có tài năng dạy cách làm sổ sách thương mãi.

Mỗi tuần dạy 3 lần, ngày thứ nhứt thứ tư, thứ sáu, ban đêm từ 8 giờ tới 9 giờ rưỡi.

Muốn có đủ tài năng mà xin giúp việc trong mấy nhà buôn được thì phải học đủ sáu tháng. Tiền học phải đóng trước cho bổn trường.

Bổn trường có lành chép giấy tờ bằng máy viết và làm sổ sách cho các thương-gia. Làm mau, kỹ lưỡng. Giá rẻ.

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục-châu quân-tử, các giới đồng bào đặng rõ. Hãy lâu vẫn nhờ đồng-bào ra ơn chiếu cố, tưởng nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sạng của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, của thấy tin tưởng trong thương trường, thiệt là chúng tôi hết lòng tân cảm quí khách.

Vì tình quyến thuộc càng lâu càng nặng sau chi phần đông trong quí khách đều muốn đến khách sạng của chúng tôi. Bởi vậy cho nên số phòng càng ngày xem thành ra ít, khó nỗi bề đáp quí khách chiếu lòng.

Vậy mấy khách-sạng của chúng tôi hiện là :

1° Nam-Thanh Khách-Sạng ở đường Colonel-Grimaud số 21 và 23 ;

2° Nam-Trung-Khách-Sạng ở đường Alsace Lorraine số 105 và 106,

3° Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Roze số 18 và 20, đều mở thêm rộng rãi sạch sẽ, ngõ sau khỏi phụ tấm lòng hoài cố của quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đó ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khánh-hội, cùng tôi sẽ hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay kính
Quản-lý, M. Hiệp

A. DENHOLM

N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38
SAIGON

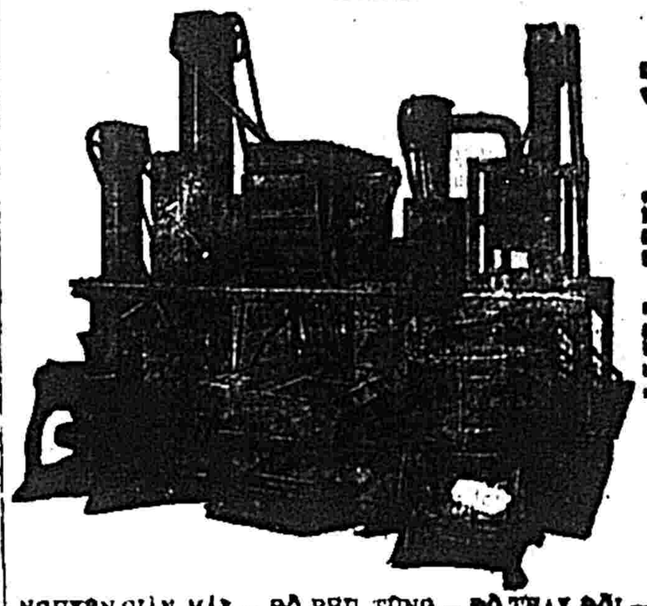

MÁY BAY Lên Gió

Đó rớp bom là cái nhà máy bị tố tên cho đến bắn ở tại Đông-Pháp.

Cam bắn chiến vì sự bắn gạo xảy ra đặng bao nhiêu vì sự bắn bỉ chạy tới nhà máy mác.

NGUYÊN GIÀN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÂN EMERIE — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TƠ NỒI SÔ-DE V. V. GIÁ PHẢI CHẲNG

NHÃN CON-BEO MÀU ĐỎ

THÙNG BA-RÍT MÀU VÀNG

Rượu Chác Đỏ
"Rivesaltes"
VIN ROUGE SUPÉRIEUR

Rượu Chác Trắng
"Courtaiot"
VIN BLANC SUPÉRIEUR

Tốt thượng hạng có ngon hơn các thứ nhãn hiệu khác.

Chư-tôn có mua rượu chác hoặc đỏ hoặc trắng, hãy nài cho đặng nhãn « CON-BEO » *màu đỏ*, nhãy trên thùng « BA RÍT » *màu vàng* như trên đây vậy, mới là rượu chác thiệt tốt, thiệt ngon của Bổn-hãng, kẻo lầm thứ giả mạo tốn tiền mà vô ích.

Có gởi bán, tại Saigon-Cholon và khắp cả Lục-Tỉnh Tiệm nào đều có trữ bán sỉ và bán lẻ.

THI-THƠ'
Tiệm thợ Bạc

NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier, ancienne Maison de Nguyễn-văn-Giáo
N° 13 rue Sabourdin Saigon

Kính cho cho quí ông quí bà rõ : Nguyên tiệm nầy trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã qua phần rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm là con kế nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo kiểu kiểm thời, những là : trâm, chuyền, kiềng, chuỗi, bông tai, nút áo, vàng đôi, kiềng cổng, nơ bông, nơ đặt, đồng chiếu v... v... Đồ thứ theo kiểm thời cũng như ngày trước vậy.

Xin quí ông quí bà, muốn đặng mua của xin đến gót đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo ý quí ông quí bà đặng mua chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí ông quí bà dùng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM

Bánh Quốc-Nữ

Xin chớ lầm tưởng bánh Quốc-Nữ cũng như bánh bán của khách-trú xưa nay, bánh Quốc-Nữ là bánh làm rất tinh khiết lại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille, ăn không khi nào phá bụng.

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc kỵ cơm chi chi, xin nhớ mua vài đồng bạc bánh là, hoặc năm ba hộp bánh nguyên, trước cúng, sau đem ra đãi khách, thì rất đẹp miệng vô cùng.

Lại lúc đến kinh thành có việc, khi ra về xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho bà con, anh chị, ngỏ giúp giùm cho công nghệ gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trữ bán tại nhà tôi, và tại tiệm bán hàng tây, hàng tàu, của chú tôi, là M. Nguyễn-khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard, số 33.

NGUYỄN-THỊ-THÀNH
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
13 Rue Lagrandière
Saigon

ĐOẠN-THIÊN TIỂU-THUYẾT

GAN RUỘT ANH HÙNG

(Tiếp theo)

Ông Lưu-Tân thấy Mạnh dùng thế «Ngũ-tôi» mà đánh Hùng-Võ ông phục lắm. Ông nghĩ mình dạy học trò cũng tận tâm, nhưng nó đánh không lại người, nếu mình không ra đuốc cho Mạnh biết tài thì còn chi danh tiếng « Cọp-già » ở Cái-tàu Hạ? Bởi ông nghĩ như vậy nên ông kêu Mạnh mà xin đầu thương, vì ông biết ông nay đã già không được lẹ làn như sức trai, e đánh quyền có khi sút Mạnh. Mạnh nghe nói cũng nhậm lời. Liền đó ông Lưu-Tân bèn cởi áo, xăng quần, kêu bạn xuống ghe lấy roi đem lên cho ông đầu cùng Mạnh.

Tôi đã nói ông Lưu-Tân nầy võ nghệ chẳng phải vừa, từ thuở thanh-niên đến khi bạch-phát ông đầu võ với ai ông đều thắng luôn nên ai ai nghe tiếng ông cũng đều phục lắm. Ông lại còn có một đường roi quí hóa vô cùng. Ấy là đường roi « Ngô-công » thuở nay ông chưa từng dùng đến. Đường roi ấy gốc của Tôn-Tẫn chế ra, đánh trăm trận thắng trọn trăm, nên nổi danh chấn nhỏ. Bởi vậy ông Lưu-Tân muốn làm cho Mạnh khiếp oai, nay mới dụng ngọn roi thần kia mà đánh Mạnh. Thế thì Mạnh còn gì ...!

Tô-văn-Mạnh thấy Lưu-Tân cầm roi bước ra tuy đầu tóc điểm hoa râm, râu nửa trắng nửa đen thòng gần tới ngực, song tướng coi lẫm liệt oai phương đường đường diện mạo. Mạnh thấy người tuổi tác đáng cha chú mình, nên định đầu cho có chừng chớ không muốn nặng tay mà làm cho «Cọp già» mất tiếng. Ấy là Mạnh ý tài mình, đâu có để đường roi « Ngô-công » của Lưu-Tân là lợi hại. . . .

Khi hai đàng nghiêm mình bái tổ rồi, thì kẻ tới người lui tiếng roi khua nghe lẩu cẩu, trước còn thấy rõ hình dạng, sau nghe roi bay vù vù, còn người thì đảo lại xang qua hình như phụng múa. Những người đứng coi chắc lưỡi khen dồi, duy có tư ít thầy hai bên võ nghệ tinh thông thì lại vỗ tay mà cười rang rảng. Vô ra một hồi ông Lưu-Tân muốn hạ Mạnh phức cho rồi nên thừa dịp hạ ngọn roi « Ngô-công » mà đâm Tô-văn-Mạnh. Tô-văn-Mạnh thất kinh, biết ông già nầy rất nên lợi hại nên nhảy trái lại sàn rồi lấy thế « Song-đào » vừa đỡ vừa điểm nhỏ nhẹ ngọn roi vô mặt ông Lưu-Tân. làm cho ông hồ thẹn trăm phần liền buông roi mà bái tổ. Thiên hạ vỗ tay vang vầy có kẻ lại khiêng Mạnh lên mà tung hô « Võ-địch ».

Hai tay võ-sĩ nầy, anh nào cũng có một đường roi tổ ít ai biết được. Đường roi « Ngô-công » của ông Lưu-Tân tôi đã có giải cái gốc tích của nó ra rồi còn đường roi « Song-đào » của Hồ-lão gia tôi chưa kịp nói. Đường roi ấy vốn của Hải-Triều thánh nhơn chế ra để phá « Ngô công » của Tôn-Tẫn. Trong thập bát bang võ nghệ chẳng có biến hai đường roi ấy, vì là của người ta suy nghiệm mà chế ra, nên mấy tay võ-sĩ tầm thường ít ai thấu nổi. Ông Lưu-Tân biết đến đó tưởng là của ,ai dè lúc Mạnh ở Trung kỳ từ biệt thầy mà về quê hương, thầy có lòng thương nên chỉ thêm cho Mạnh đường roi « Song-đào » nên ngày nay mới thắng nổi Lưu-Tân như vậy.

Khi ông Lưu-Tân thua Mạnh thì hổ thẹn trăm phần, lại ghé mà ngồi mồ hôi nhỏ giọt, thở chẳng muốn ra hơi. Mạnh lại vuốt ve và bày lời an ủi. Hai thầy trò ông liền từ giã xuống ghe rồi ai nấy cũng tản lạc nhau về lấy làm vui vẻ lắm. Khi xuống tới ghe rồi, Hùng-Võ phần bị đánh trúng hông, phần tức giận thua tài Tô-văn-Mạnh nên nằm lăn qua trở lại coi bộ không yên, một lát bộc ra một đồng máu. Ông Lưu-Tân thất kinh, hỏi bạn lấy dầu mà thoa, rồi ông lấy một ve thuốc riêng của ông đem theo mà cho Hùng Võ uống. Tuy có thuốc thoa thuốc uống nhưng Hùng-Võ cũng còn nằm mê mang cho đến khi ghe về tới nhà mà chưa tỉnh lại.

Bà Cai nghe nói ghe về, lật đật chạy ra bến thấy Hùng-Võ bị bịnh thì buồn bã vô cùng mới hỏi ông Lưu Tân tại sao mà ra nông nỗi ấy. Ông bèn thưa dối rằng Hùng-Võ leo hái xoài trật chơn nên té. Bà Cai liền hối tri bưng đèn ra dắc Hùng-Võ lên, rồi sai chạy rước quan thầy thuốc Annam đến nơi điều trị. Quan thầy đến xem bịnh rồi nói không sao, nếu tịnh dưỡng ít ngày thì mạnh.

Quả thật, trong một tuần lễ Hùng Võ lành mạnh như xưa, có một buổi chiều kia, hai thầy trò ngồi trên băn xanh trước sân, Hùng-Võ mới hỏi thầy về cuộc đấu võ hôm trước. Ông Lưu Tân bèn thuật lại hết đầu đuôi thế nào phá thế nào, cho Hùng-Võ biết. Ông nói Tô-văn-Mạnh có đường roi « Song-đào » thật là hay, ông thuở nay chưa hề sút ai mà nay phải nhường tay Mạnh. Hùng-Võ nghe nói cũng khen thầm, rồi lại có ý buồn, và giận Mạnh sao có đánh mình vô hông rất nặng.

(Còn nữa)

VIÊN HOÀNH.

ĐÁNH DÂY THÉP
Đề như vậy :
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
Cholon

DÂY THÉP NỐI
Số 658

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

CÓ BÁN CAO, XIRO, THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN RẤT THÀNH HIỆU KINH NGHIỆM LÂU NĂM

SÂM-NHUNG BỔ-THẬN-HOÀN

(*Thuốc hoàn bổ-thận có danh*)

Đâm tưởng trong thân thể con người, thận là cội rễ, nếu phần tiên thiên hao kém, hậu thiên giảm suy thì phải mau dùng thuốc này mà bổ tinh thần thì mới dặng mạnh giỏi luôn.

Cho nên Bổn-đường có ông Lương-y VI-TÉ-SANH, gần hết lòng hiệp chế ra thứ thuốc « SÂM-NHUNG-BỔ-THẬN-HOÀN » này, công hiệu như thần, điều hòa huyết mạch, bổ thận tráng dương, tư nhuận mặt mày, khoẻ hòa tây vị, bồi khí sung thân, hoặc bởi sắc dục quá độ, mộng mị di-tình, tinh tiết dầm dề, mồ hôi lai láng, hoặc hạ nguyên suy nhược, thận kém ù lỏng, cử động yếu ớt, lỗ tai chảy nước, mỏi gối đau lưng.

Bởi các chứng ấy mà sanh ra, nếu dùng đặng thuốc này thì như cây khô mà được mưa móc nhuần gội trở nên sung túc tinh thần, nở nang da thịt.

Thuốc hoàn này mà dùng quen chừng nào thì càng tốt chừng nấy, sống lâu sanh nhiều con, thiệt là một phương thuốc rất hiệu nghiệm lạ thường, rất quí trên đời, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư quí-vị có mua thuốc này thì nài cho được cái hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, nhãn Ông Phật mập mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người, lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tụng đức, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nó giục dỗ tư lợi, chẳng kể tổn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn hoàn tán, rồi nó mượn theo hiệu Nhị Thiên Đường, như là Thiên..... Đường) hay (Tiên... Đường) văn văn và làm những bao, những túi, những vỏ, giống tựa tựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi, sông hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ đây nếu chư tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ THIÊN-ĐƯỜNG và hình ông Phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

Nhị-Thiên-Đường
38, rue de Canton, 38, Cholon.
Chủ-nhơn cẩn-cáo.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống hai hườn, sớm mai thức dậy uống một hườn, chiều trước khi đi ngủ uống một hườn : hãy dùng nước muối măng mằng hoặc nước trà mà uống thì rất nên công hiệu như thần.

Mỗi hộp 6 hườn giá là..... 0$60
Hộp cây mun 6 hườn giá là. 1 00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG NHỊ-THIÊN-CAO

Phàm con người ai ai cũng vậy cũng đều nhờ có khí huyết mà sống; nên hễ khí hư huyết kém thì trăm bịnh đều sanh, khí sắc xanh xao, hình dung gầy ốm, hoặc mặt vàng mét tái, hoặc sanh phù thũng mà khốn khổ cho mình.

Bởi vậy cho nên bổn đường chẳng nài gian khổ tìm cho được thứ thuốc hay nơi mấy danh San bên Trung-Quốc, hái lấy đem về, rồi hiệp với tỉ thuốc bá bổ Trân-Quí mà luyện ra cho thành một thứ thuốc cao gọi là NHỊ-THIÊN-CAO, thiệt là tu âm bổ-dương rất nên hiệu nghiệm.

Uống thứ thuốc này thiệt là đại bổ, hết nóng nảy, không hồi hộp, ít khát nước, Cố-thân-nguyên, an tâm thần, sanh thêm tinh-thủy, cường tráng gân cốt, bổ tỳ hòa huyết.

Phàm hễ tinh-thần hoảng hốt, thân thể mỏi mệt, ăn uống chậm tiêu, hoặc tuổi già suy nhược bịnh nội thất điều, hoặc nhứt thiết lao lư thương tổn, [illegible]

Chỉ như đờn bà con gái mà có bạch đái, hoặc đường kinh bế, huyết mà không thai nghén, thân thể ốm yếu, ngủ tạng bất hòa, nếu dùng thứ thuốc này cho được lâu thì nguyên khí ắt phục ; chẳng luận nam-phụ lão-ấu, và cũng chẳng luận những bịnh chứng nào, đều dùng được hết, ấy là một thứ thuốc đề bộ Tiên-Thiên và Hậu-Thiên rất nên hiệu nghiệm, nên gọi là NHỊ-THIÊN-CAO là vậy đó.

CÁCH DÙNG

Lấy một thế thuốc này hòa với 1 litre rượu trắng để cho được 24 giờ đồng hồ thì dùng được.

Mỗi lần uống chừng 2 ly nhỏ, tùy theo sức rượu uống nhiều càng tốt, nếu dùng thuốc này mà đãi khách, hoặc đem mà tặng cho hàng tôn trưởng thì quí biết dường nào.

Giá mỗi thế là . . . 0 $ 80

TRÂN-CHÂU-PHẤN

Thứ phấn này của tiệm tôi hết lòng tìm kiếm mà chế luyện ra để trị bịnh con nít bị hỏa-thương, hoặc ngoài da ngứa ngáy, hoặc sáy, gãi quá mà phải lở thịt ra, hoặc sưng lên nóng rát khó chịu, như bị các chứng ấy, nên dùng thứ phấn này mà thoa mấy chỗ ấy cho thường thì bịnh hết liền.

Bất kỳ nam-phụ lão-ấu hễ dùng nó mà thoa cùng mặt mày, mình mẫy cho thường, thì nó trừ đặng những mùi hôi nhơ tanh, nó lại làm cho cả mình dặng sạch sẽ thơm tho thêm nữa.

CÁCH DÙNG : Mỗi khi tắm rửa sạch-sẽ rồi thì dùng thứ phấn này mà thoa hết cùng mình.

Mỗi hộp giá là . . . 0 $ 25

VI-TÉ-SANH CHẾ TRÂN BI

Đời nay họ hay dùng 2 vị ngọt và mặng mà chế vị Trân-Bì nghĩa là đường với muối mà thôi, chớ họ chẳng biết hễ ngọt quá thì sanh đàm, mà mặng quá thì hay khắc nước, lại còn làm cho mất cái tánh chất của Trân-Bì.

Tại bổn đường Ông Y-Học-Sĩ Vi-Tế-Sanh tuân theo phép xưa mà chế, dùng thứ Trân-bì cũ cho được 20 năm trước hết phải lấy hoài-sơn phục-linh, kiết-cánh, càng-các, nguyên-sâm, bán-hạ, cam-thảo, và ô-mai nấu ra mà dầm cho thấm thuốc, rồi còn phải dùng nước gừng, Thanh-lam và lá Bạc-hà, tam chưng tam sái ; rồi lại còn dùng những Huê-kỳ-Sâm, xuyên-bối, Thị-sương, và hạnh-nhơn nghiền cho nhỏ ra mà chế với nó rồi mới phơi gió cho khô.

Bởi có lắm công phu như vậy, cho nên nó chẳng lạnh mà chẳng nóng ; được phẩm trung hòa, chẳng ngọt chẳng mặng, ngũ vị đầu đủ, hễ bỏ vô miệng thì mát và thơm, ngậm nó một hồi lâu rồi mới nghe có mùi ngọt. Dùng nó thì thuận khí, tiêu đàm, lại sanh nước miếng, trừ phong dưỡng phổi, giải khát hết ho.

Đờn ông đờn bà đều dùng được cả, xin hãy dùng thử rồi mới biết cách chế Trân-bì của bổn Đường khác hơn của các tiệm, chẳng luận già trẻ bé lớn chi, hễ dùng nó thường thì càng bổ ích.

Chư tôn có mua xin hãy nhìn cái nhãn hiệu Ông Phật của Nhị-thiên-đường thì mới khỏi lầm đồ giả.

Mỗi thế giá là . . . . . 0 $ 12
Mỗi lố 12 thế 1 20

LỤC-VỊ-ĐỊA-HOÀN-HƯỜN

Thứ thuốc hườn này nó làm cho thủy hỏa tương tế, chẳng lạnh chẳng nóng ấy là một thứ thuốc trung hòa.

Trị những các chứng bịnh như là : Thận thủy không đủ, chơn âm kém huyết, tinh huyết khô khan, đau lưng nhức cẳng, tinh thần hao tổn, bình vộc ốm gầy tứ chi bãi hoãi hay rịnh mồ hôi, ho khan tắc tiếng, xây xẩm mặt mày, nóng nảy bào bọt, lưỡi khô cổ gáo, tinh huyết kém hao, đàm ngủ di tình, tiểu tiện có huyết hoặc có nhọt, hoặc cang hư, hoặc thận hư, như: nhứt thảy đều dùng được.

Thuốc hườn này tư nhuận tinh-huyết, cái sự công hiệu của nó không kể cho hết được.

Mỗi buổi sớm mai và tối uống chừng hồn chỉ, uống với nước muối mằng-mằng.

Con nít uống chừng một chỉ rưỡi, nếu cho nó uống thường thì nó kiêm lý khai-vị, mạnh giỏi mau lớn.

Kị cà cái trắng và đồ lạnh - lẻo ngưng trệ chẳng nên ăn.

Mỗi hộp giá là..... 0$30

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu Ông Phật-mập của tiệm Nhị-Thiên-Đường thì mới khỏi lầm đồ giả.

THẦN HIỆU NHÃN DƯỢC THỦY

Phàm con người sanh ra ở đời, trong ngũ quan thì có cặp con mắt là một vật chí yếu hơn hết, nếu không cẩn thận, để cho đến rủi ro mà hư cặp con mắt đi rồi thì phải khốn khổ chung thân. Bởi đó cho nên tiệm tôi đã hết lòng nghiên cứu những phương ẩn diệu mà chế ra một thứ thuốc nước rất hay, để trị các chứng bịnh con mắt, hoặc bị phong-nhiệt mà sanh nhậm, hoặc sưng, hoặc đỏ, nhức nhối xốn xang, hoặc chảy nước mắt sống, hoặc sợ ánh mà không dám ngó chỗ sáng, hoặc có mộng, hoặc có cườm, như ban nhãn-hoạn thảy đều dùng đặng cả.

CÁCH DÙNG : Mỗi ngày thường nhỏ vài ba lần vào con mắt, hễ uống rượu cùng ăn đồ chiên xào nóng nảy.

Mỗi ve lớn giá là . . . . . 1 $ 00
Mỗi ve nhỏ giá là. 0 80

Phải ngừa thuốc giả

Kính bởi tổ với lục - châu chư - tôn được rõ : những các thứ thuốc cao, đơn, hườn, tán của bổn đường, đều là thuốc của ông Lương-y Vi-Tế-Sanh bổn thân ra công chọn lựa các thứ thánh dược nơi mấy danh san, mà chế luyện cho được tận thiện tận mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời, dùng bình ông Phật mập mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người, lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tụng đức, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nó giục dỗ tư lợi, chẳng kể tổn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn hườn tán, rồi nó mượn theo hiệu Nhị Thiên Đường, như là Thiên..... Đường) hay (Tiên... Đường) văn văn và làm những bao, những túi, những vỏ, giống tựa tựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi, sông hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ đây nếu chư tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ THIÊN-ĐƯỜNG và hình ông Phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

Nhị-Thiên-Đường
38, rue de Canton, 38, Cholon.
Chủ-nhơn cẩn-cáo.

TRƯƠNG-THÁI-TRỰ
Chủ nhơn

NAM-CHÂU KHÁCH-LẦU
Rue Amiral Courbet Saigon do 29 à 35

Phòng sạch sẽ lắm, thiệt rộng rãi, rất thanh-tịnh và lại khoán khoát. Giá rẻ.

Quí khách tiện đường ghé nghỉ tại « Nam-châu khách-lầu » chắc đều đặng vừa ý. Boy rất có khuôn phép có xe hơi, tiện cho quí khách hễ muốn du-lịch.

LÂM-QUA NG-ĐỒI
Chủ nhiệm.

Duy-Xuân ẩn quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiệp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v.. v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.

Duy-Xuân ẩn-quán,
kính mời.

Nhà làm nón Lê-v-Chân

MOCAY (Ville)

Kính cùng quí khách đặng hay, tiệm nón của tôi nghỉ mấy tháng nay đặng sắp đặt công việc làm lớn hơn khi trước. Nay tôi khởi sự làm lại một cách rất kỹ lưỡng và tính giá nhẹ hơn khi trước cho đẹp lòng quí vị mua sắm. Vậy xin các vị thân chủ cũ tưởng tình cố cập giúp bạn đồng bang được tấn hộ rất cảm tình.

Mandat cùng là thơ gởi hỏi đều chỉ xin gởi cho M. Trần-hữu-Thế, Commerçant à Mocay (Ville).

Kính cáo.

« LÁ THƠ RƠI »

Tác giả :
Nguyễn - Tường — Nhuận - sắc : Hồng-Tiêu
Hay Lim !!!

BÁN TẠI { Saigon : Ngô-châu-Danh Pro seur Institution Ng.-phan-L. Travinh : LÂ-Thanh Frères. và tại nhà Tác-giả : Nguyễn-Tường Instituteur à Travinh

Giá mỗi cuốn. . . . . 0 $ 35.
Ở xa xin gởi thêm 0 $ 04 cước.

Hạ-giá

Nhơn dịp xe máy bên Tây gởi qua rất nhiều, nên hiệu *ĐẠI-ÍCH* 375 rue des Marins Gholon, định hạ giá xe máy hiệu *Malbrough* hay là *Talbot* còn 42 $ 50. Xe hiệu nầy rất xinh đẹp mà lại chắc chắn nữa. Có bảo kiết trong một năm.

Muốn mua xin gởi mãn-đa 42 $ 50 hay để gởi cách lãnh hóa giao ngân cũng được.

Những vị ở xa nên viết thơ nài cuốn mục lục xe-máy và các thứ đèn thắp bằng dầu lửa hay là dầu sắn.

HOTEL D'ANNAM
Nam-Việt Khách-Lầu

N. 77 à 80 Boulevard Charner
9 à 15, Rue Caraballi
Đường Kinh-lấp, đường Caraballi
SAIGON

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Chủ tiệm.

Kính cùng Quí khách rõ: tôi dọn một tiệm ngủ hiệu là HOTEL D'ANNAM (*NAM Việt Khách-Lầu*) phòng rộng mát và sạch sẽ lắm, chẳng có dọn phòng ở từng dưới đất, được cậy tiệm Quí-khách, xin Quí-khách thừa dịp đi Saigon xin đến tiệm tôi mà nghỉ lấy làm thong thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giải phòng ngành rất mát mẻ tại đường Caraballi, trước nhà hàng Lương-Hữu từ số 9 đến số 15.

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Cẩn khải.

Automobiles Marques PHÚ-TOÀN

ĐƯỜNG CHẠY TÂY VÀ ANNAM

LÊ-VĂN-SEN

CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN

— SAIGON —

Rue Admiral Courbet (Khánh-Hội)

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM
Đường Pellerin môn bài số 143-144
SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tủ sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bóng và cán thứ kim khí rất huê lệ.

Sửa súng và đủ các thứ khí giới.

CHUYÊN NGHỀ. — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện đổi mài thật bén. — *Soudure Autogène.*

Rèn các đồ phụ tùng theo kiểu vở tầm thường và đúng chữ.

RÈN GIƯỜNG SẮT
VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUÊ-VIÊN
LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu để rào mả.

Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thường Ông khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thâu-lôi (paratonnerre) chế tạo và sửa máy móc xe-hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh.

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

TRAN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHẾ MÂY
BOTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc n° 14
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi ròng có một nghề làm ghế mây theo kiểu Hồng - kông, ghế dài, nghế dựa ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thức, đủ dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợ mây, đồ đánh trái lăng : giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi tôi vui lòng tiếp đãi

Trần Long, *Cẩn bạch.*

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng

đường Luro môn bài 98 và 101
(Đất-hộ) Saigon

TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ : Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiến, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn ; có bán đèn xe đủ kiểu bánh xe cao-su bằng cây giá tỉ bên tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiến đèn tây, đồ bắt kẻ xe chiếc và xe song mã bằng da tây rất khéo và chắc, có bán yên cởi, chuông đạp hai tiền, bình để thắp đèn khí đá theo xe. Sơn xe. — và sửa xe.

Cúi xin quí khách có dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm ngời, thì tôi rất cám ơn hạ cố. Còn chư quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cũng giá cả tôi sẵn lòng hầu đáp.

Chủ nhơn cẩn khải.

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỦA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

NĂM TẠO NĂM 1909

Xưởng chánh tại *LAITHIÊU (THUDAUMOT)* Ouest K. Đường mé sông chạy đi ra

TIỆM KHÁNH CỘ THỜ ĐỦ MÓN

1° Tại Mỹtho đường mé sông, nơi bến tàu và xe-hơi ; 2° Tại Cầnthơ đường mé sông, ngay cửa tàu của khách-trú ; 3° Tại Trànhbé đường cái, ngay Tòa-bố ; 4° Tại Rạchgiá đường mé sông, nơi bến tàu.

Xưởng nầy có đóng của đồ thờ bàn, ghế, tủ, võng, đều đóng bằng cây danh-mộc như : Trắc, Gõ-mật và Đỏ mà chế tạo nhiều kiểu khéo léo, thông thiệt là tinh-xảo, không kể giá-đắt. Bảy lâu danh tiếng, được chư quí vị hậu gia khen ngợi về sự kỹ-càng chắc-chắn rất vừa lòng.

Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi cũng lòng tiếp rước và bài bàn kiểu.

Mandat và dây thép thì đề : NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laitiêu.

H. Humbert

78, Boulevard Bonnard

Bijoux FIX

Có bán đồng hồ trái quít và đồng hồ đi đường giỏi lắm, giá rẻ như mua bên Tây

Đồng hồ trái quít thứ thường số 13 vỏ bạc 130 quan

Đồng hồ trái quít thứ thường số 16 vỏ cổ chạm 95 quan.

Đồng hồ trái quít thứ thường số 16 vỏ bạc cổ chạm 150 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu *LIP* số 16 vỏ bạc 195 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu *LIP* số 16 vỏ mạ vàng 235 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu *LIP* số 16 vỏ vàng 18 ca-ra 775 quan.

Chronographes hiệu *LIP* vỏ bạc cổ chạm 425 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu *LIP* thiệp số 18 vỏ bạc cổ chạm 210 quan.

Đồng hồ trái quít của đờn bà bằng bạc cổ chạm số mười 220 quan.

BÁN TẠI TIỆM
Trần-quang-Xuân

158, rue d'Espagne (chợ mới)
Saigon

Đèn-điện bổ tuổi có piles
Đèn xe máy, đèn rọi đủ thứ
Phies bên Tây mới qua thật tốt
Các đồ tạp hóa và giày dép Bắc-kỳ giá nhẹ.

ĐÈN LỒA KIỂU MỚI
THẮP BẰNG DẦU LỬA

Đèn treo, đèn đứng, đèn treo
Bán tại tiệm
TRẦN-QUANG-NGHIÊM
206, đường d'Espagne Saigon

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vienot số 40 ngan chợ Saigon mới
HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ô ăn trầu có chưng bằng đồng xi nikên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.

Imp. du Đông-Pháp Thời-Báo 84, rue Lagrandière.

Le Gérant : NGUYỄN-KIM-ĐỊNH

Gậy múa vường hoang

Tôi nhơn du lịch giang hồ, đến đâu cũng ưa xem phong cảnh, và hỏi thăm dân vật, để làm một cái bài du hành ký, cho biết sự tích xứ nầy xứ nọ. Chẳng may lúc ra đi gặp cơn bão lụt vừa rồi, trăm vật điêu tàng, muôn dân cơ thiết, đến đâu chỉ nghe kể than người khóc, tiếng quân huyền rầy đã vắn tai, cỏ cây ngã dọc nằm ngang nhìn cảnh tượng khó đem vào mắt, vậy nên đi trải qua năm sáu tỉnh, xúc mục xuôi thêm sầu lử khách, bút hoa khó tả cảnh thê lương, song lời tục có nói để giấy làm chi chẳng vẽ voi, nếu không biêu chuyện nầy thì cũng biên chuyện nọ, biên một đôi chuyện cho vui, kẻo phụ cái công sắm giấy mua viết, mà dở ra cứ thấy trắng bạch hoài.

Tôi khi đi ra được nửa phần đường dương lúc nắng nực, đến một chỗ đất nước lạ lùng, không biết địa danh là gì, vừa ưa thấy một cái đường cả tranh cỏ lu lấp, hình như bỏ đã lâu đời, mà không ai bước đến, trông có phát phơ dường như có mùi chi thơm, song người ta bỏ đã lâu, thì mình cũng nên tìm vạch, chợt thấy xa xa có một cây đại thọ, dương lúc nắng chang phải nương bóng mát, ngồi ngó quanh ngó quất, trông thấy một bên kia có một cái vường, hình như không có người ta ở, vàng vàng đa đa, cỏ cây nào thấy gì xuân, chít chít chìu chìu, cầm điểu tuần dương họe nói, ngó lên đầu ngó, thấy một tấm biển đề bằng chữ Hán, mà rong rêu đã đông lủ lớp, chuốt ra thơ thấy sáu chữ đề lớn. Ô Hữu tiên sanh giáo quán, bên vai cước bốn chữ nhỏ Tự Đức niên tạo, còn hai bên trụ ngõ, thơ thấy hai câu liễn, đặt theo cách Hán văn, mà viết thơ viết bằng chữ quốc ngữ, nét mực còn mới chưa phai. Câu liễn: Tả đắc tay phong khư cựu tập, Khước tương nam bảo khải tân văn; nét mực còn tươi mà không thấy người, vừa đâu nghe bên tai có tiếng vùng vụt, dòm vô thấy có một người vừa trạc thanh xuân, dường dương diện mạo, ngó qua cũng một người thông thái, vào trong phòng nhà ra ngoài hao hoa, song mà dường dương tự đắc, lập ra một cách bàn nhược vô nhơn, tay cầm cây gậy chạy múa cùng vường, vừa múa vừa nói chỉ có một mình, bình luận kẻ nầy, chê bai người khác, chưn đậm tay múa, miệng nói mắt trưng, bình ra một cái cách khó coi lắm, những mà giây phút chi đó, có một đẳng đàn bà con nít, xem coi đã quen chưng, rủ nhau chạy đến đều vỗ tay vui cười, khen cho người ấy mạnh bạo hơn đời, tài năng xuất chúng, người ấy thấy vậy lấy làm thích lắm, song e bọn chạy coi quen chưng, cũng có thuở lật đật phải tế gậy tay chưn, mà chịu lấy cái tật thính linh.

Tôi thấy vậy mà tôi tư nghĩ lại lời tục có câu: cao nhơn tất hữu cao nhơn trị, lại có câu: ý mạnh thời phải vấp, huống chi trong đời thiếu chi anh hùng, thiếu chi hào kiệt, chỉ sơ mình không có đại kiến thức, không có đại nhân lực, mà vọng tự tôn đại, vọng gia cơ bình, thời tôi e phải chịu chữ tỉnh để hoa khí cũng ngặt lắm.

Vả lại người ấy nếu quả có tài năng thời tôi xin chống rèm con mắt ngó về Nam, rồi ngó về Bắc, so sánh với người anh tài thiên hạ chơi cho vui, nếu chưa thỏa lòng thời ngủ đại châu cũng rộng đường, không phải như thời đợi bể quan tỏa cảng mà lấy làm bó buộc khó đi, cần chi mượn một chỗ vường hoang, mà đến đó diệu võ dương huy, khoe tài tử phong thiệt chiến, mua trò phụ nhủ một tiếng khen mà lấy làm đủ, ông Ô-Hữu tiên-sanh như có linh, thế tất ưng hiện lên rằng: thỉnh hồi tục sĩ đá, vị quân tạ bổ khách.

Tôi nhơn du lịch thấy sao biên vậy, và mạng đề rằng « gậy múa vường hoang », để làm một cái gương kỉnh tỉnh.

TÔN-NGUYÊN

Tin buồn

Tôi mới hay tin buồn rằng lịnh nghiêm mẫu của M.M Joseph Kiêm và Pierre Liêng, cả hai đồng giúp việc tại đại thương cuộc Charner (Saigon) mới mất lộc hồi 2 Juin 1925 tại Longxuyên hưởng thọ được 60 tuổi.

Trong dịp buồn rầu tôi xin để lời phân ưu cùng nhị vị cố giao và chúc cho linh hồn bà cụ mau lên chốn Thiên-đàn để hưởng mọi đều khoái lạc.

HỒ-VĂN-HIỀN, kính điếu.

Nhà phú hộ Annam
NÊN GIÚP HỘI THỂ-THAO

Mắt thì chưa từng thấy, tai ngài vừa nghe phong phanh rằng sở Thủy-xưởng mời tạo thành một hội thể-thao bỗng nhiên ngài cho vời hai ông Hội trưởng danh dự của ta là ông Nguyễn-văn-Liêng và ông Mai-văn-Cữ, đến tại nhà ngài mà hiến một trăm nguơn bạc. Số bạc cho nầy, ngài cầm rằng nhọ chớ biết bao nhiêu nặng nề, cái lòng háo nghĩa của ngài, biết bao nhiêu quí hóa cái tính ái-chủng của ngài.

Luôn dịp đây tôi cũng chẳng dám quên mấy viên chiến-sĩ rất yêu dấu của hội Arsenal Sport. Ngày nay mà chúng ta có cái tên trong trường thể-thao quả thiệt kỳ công của chư quí hữu chẳng nhỏ. Vậy nên cái tiệc hôm nay cũng là một tiệc mừng chung của chúng ta đã lập đặng cái thinh danh cho Arsenal Sport trong cuộc đấu cầu dầu chẳng đặng tiếng rền rang cho lắm, chớ cũng thủ thường bựo trung.

Tôi chẳng cần lập lại. Chư quí hữu cũng hằng thấy các nhựt báo đều rập một tiếng khen ngợi Arsenal Sport, tuy hội mới lập mà đã có vẻ thạnh hành. Vậy chúng ta phải gắn chí chuyên luyện cho thường, ngõ hầu nương sức cái tôn tuổi Arsenal Sport cho tận thiện tận mỹ như vầy, trước ta chẳng phụ lòng bác ái của quan Huyện sau ta không hổ với mấy lời khen ngợi của các báo.

Tuy múa nầy cũng hầu mãn rồi, song đường đi còn hãy rất dài, xin chư quí hữu đồng bưng ly rượu nầy trước chúc cho quan Huyện Nguyễn-đại nhơn phước như đông hải, sau nầy cho Arsenal Sport miêng viên.

Vừa dứt lời, ông Nguyễn-văn-Hội có tỏ đôi lời cảm tạ và khuyên nhủ Arsenal Sport rằng ra công luyện tập cho bền chí ngõ bước lên đăng tấn hóa.

Xong tuần rượu, chuyện vãng đến khuya mới phân tay ra về, tem nét mài mỗi người đều có vẻ hân hoan.

Ngày thứ nhựt 31 Mai 1925 lối 7 giờ tối, hội Arsenal Sport có thiết lập tại nhà hàng Nam-kinh một tiệc, trước để đáp ơn ông cựu Hội đồng Thành phố Nguyễn-văn Hội vì ngài rất nhọc tâm đã giúp cho Arsenal Sport một trăm nguơn bạc sau nữa dùng dịp ấy để khao thưởng mấy viên cử vỏ Arsenal Sport đã lắm phen có công khó trong kỳ Challenge Khoa Học tập chí 1925.

Khi mãn tiệc M. Kinh, Hội-trưởng hội Arsenal sport đứng dậy tỏ mấy lời sau đây:

Bẩm quan Huyện.
Thưa chư quí hữu

« Cái tiệc ngày hôm nay thiết lập ra đây, là chủ ý để Bổn-hội biết người ân nhân của ta là ông cựu Hội-đồng Thành-phố Nguyễn-văn Hội dương kiêm Huyện-hàm.

Vậy tôi thay mặt cho hội Arsenal Sport, xin tỏ mấy lời, trước tạ ân quan Huyện, sau chư quí hữu có mặt tại đây cũng rập lên một tiếng cùng tôi mà xưng tung lòng bác ái, mảnh nhiệt tâm của Nguyễn-đại-nhơn.

Thơ tín vãn lai

Cùng ông Vưu Bát ở Mytho

Bổn báo có tiếp được thơ ông hỏi thăm về cuộc xổ số của Hội dựng hình Chiến-sĩ trận vong ngoài Hanoi nên kính đáp đặng ông rõ, khi ông dò chắc trúng rồi, ông hãy đem giấy số ấy mà trình cho hãng bạc Đông Pháp xem. Hãng sẽ thâu giấy số của ông rồi cho ông một cái biên lai cầm làm chắc, đặng đợi gởi ra Hanoi đòi lại, như không có đều chi trái trấp thì ở ngoài sẽ gởi tiền luôn giùm vô chứng đó Hãng sẽ cho mình hay đến mà lãnh bạc.

Còn những số trúng 100$ chẳng rõ tại sao ở Hànội gởi vô có 84 số còn thiếu 16 số nữa, hôm nay Bổn báo có ý đợi tin Hànội gởi vô hầu có đăng tiếp cho đủ 100 số mà cũng chưa thấy.

Bổn-báo

Hội thể tháo Annam

CUỘC TRANH HÌNH
ĐỒNG K. H. T. C.

Chúa-nhựt 31 Mai 1925

Etoile de Giadinh với Tândinh sport (vì mưa nên dình lại sau sẽ đá).

Arsenal sport với Oxygène et acétylène club (vì mưa nên dình lại không đá).

Thứ hai 1er Juin 1925

Donai sport thắng Banque Indochine club ba bàng (Homologué).

Etoile de Giadinh với Chợquán (vì nữa chừng mưa nên dình lại).

Chúa-nhựt 7 Juin 1925

Tândinh sport contre Oxygène et acétylène club (Arbitre M. Thơm).

Donai sport contre Chợquán (Arbitre M. Thơm).

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	11 f.	47
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine	11	45
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng Banque Industrielle de chine)	11	45
Hongkong et Shanghai	11	45
Chartered Bank	11	45

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến tỉnh luôn và cái bao nữa:

Lúa Vĩnh-long	6 $ 00	tới	6 $	00
Lúa Gò-công	6	30	— 6	30
Lúa Bãi-xàu	6	10	— 6	25
Lúa Bảo-lộc	6	25	— 6	50
Lúa Cao-man (trắng)	5	75	— 5	85
Lúa Cao-man (đỏ)	5	35	— 5	45
Gạo Saigon tốt	6	12	— 6	22

Giá giấy Quốc trái Đông-Pháp: 52 $ 40

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc L'Amiral Pouly ở Hảiphòng bửa 7 Juin sẽ vô tới.

Chiếc Chantilly ở Nhựt bổn bửa 12 Juin sẽ qua tới.

Chiếc Amazone ở Haiphong và Tourane bửa 14 Juin sẽ vô tới.

Chiec Compiègne ở Marseille bửa 17 Juin sẽ qua tới.

Chiếc d'Entrecasteaux ở Djibouti đã chạy qua Đông-Pháp hôm 26 Mai.

TÀU CHẠY LÊN

Chiếc ca G. Paul Beau bửa 6 Juin sẽ chạy đi Singapore.

Chiec L'Amiral Pouly sẽ chạy qua Đại-Pháp bửa 10 Juin.

CÚ THÂM HỌA THIÊN THÂM

Gocông. — Tên Trần văn Niêu, vợ là Nguyễn thị Thanh, cặp tay nhuộm ở Hành hòng xã (Giadinh), tuổi nay chuyên một nghề lẩn vàng của các cửa tiệm sang trọng ở Saigon và Cholon về nhuộm mà ăn tiền công.

Bước qua năm 1925 đây không biết việc gia đình biến xảy thế nào, vợ chồng Niêu mà tên Niêu lấy vàng của mấy chủ tiệm đem xuống tiệm cầm đồ (Govấp) mà cầm để lấy tiền về tiêu xài, qua tháng Mars 1925 thì tên Niêu chết đi, nhưng mà Thị Thanh cũng không chừa thói cố cứ việc đem bằng xuống tiệm mà cầm luôn luôn.

Việc làm coi một ngày một thiếu không thể nào chuộc nổi hàng ấy, mà trả lại cho người ta, nên Thị Thanh và con là Thị-Thược với anh nó là tên Tài lập mưu đập đồng khóa nhà ăn trộm vào nhà lấy hàng rồi làm đơn đến quan Biện lý tiểu rào, cầu xin tra xét cho được khỏi bồi thường cho mấy chủ hàng xén. Hàng kia mấy chủ tiệm để ý nghi vì bị ăn trộm sao vào nhà lấy hàng mỗi chủ ít cây nạy vậy, nên cũng làm đơn thưa Thị Thanh về tội lập mưu sang đoạt hàng ấy.

Tòa phú vụ nầy cho thầy đội Nguyễn văn Sao, thầy liên đặc lính Phan văn Đứa, Võ ngọc Đài và Nguyễn văn Thinh đi tra xét thì quả là Thị Thanh cầm hàng của người ta mà lấy 700 $ 00 rồi lập mưu nói bị ăn trộm.

Xét nhà Thị Thanh lấy được 21 cái giấy cầm hàng trong đồng tro.

Nay đã lòi mưu gian nên Thị-Thanh, Thược và Tài đã bị nghi khám để ăn năn tội.

THÔI RỒI CHIẾC GHE

Mytho — Hôm 30 Mai rồi đây tên Trần tấn Nên ở làng Long mỹ (Vinhlong) ngụ tại làng Điền Hòa (Mytho) đến tại nhà ông Võ văn Chơn hỏi mướn một chiếc ghe số hiệu 1.730 D. H giá bạc 5 $ 00 mỗi tháng. Khi hai đàng ưng thuận thì Thị Nên chèo ghe về nhà khuân lấy vật bắt xuống ghe ấy rồi thuận buồm xui gió đi mất biệt, đến khi những người lân cận của Thị Nên hay mới cho ông Võ văn Chơn biết rằng Thị Nên đã bán tấu công vì ba mối nợ vật, nó làm cho người thất sở ly hương và luôn dịp nó công làm cho chiếc ghe của ông đi chẳng một lời chi trối lại.

Vì vậy ông tức lòng mới đến làm khai với làng có Thị Nên mướn ghe của ông rồi trốn, và ông xin gặp ghe ấy đâu bắt đó.

XE MÁY HIỆU DIAMANT THIỆT NHỎ

Nguyên ngày 26 Mai 1925 buổi sớm mai thầy Đính công Lâu giúp việc tại phòng ông Frédiani, quan Trạng sư ở Mytho, cỡi một cái xe máy hiệu Diamant đến sở làm việc, xe ấy thường ngày thầy để trước cửa nhà giấy, nhưng không sao, chẳng biết hồi ấy ai thò tay mắt, đặc tay trái cỡi cái xe của thầy rồi đi biệt tăm biệt dạng, đến khi mãn giờ làm thầy ra ngó giáo giác coi chừng cái xe, thì quân nào cỡi bay đâu mất. Vì sự tức lòng thầy nên thầy đến than phiền cùng ông Cò rằng cái xe máy hiệu Diamant thiệt nhỏ và tốt, giá đáng 50 $ 00 chẳng biết ai dám táo gan vào trước nhà giấy mà đẩy của thầy như thế, song cớ cho có chứng đó thôi chớ biết ai đâu phòng xin tập nổi. (Thí cho 12 vị có hồn xe máy).

Nghe lại cách bốn tháng trước thầy cũng mất hết một cái hiệu Albert giá cũng trả năm mươi nguơn bạc, tại sở làm và cũng buổi mai, nhưng tìm cũng không ra mối manh chi cả. Có ai buồn giùm cho thầy chăng?

CÓ ĐỐC HỌC MẤT ĐỒ

Gocông. — Hôm 25 Mai, cô Desolme Jeanne, Đốc học trường con gái Gocông làm mất hết một cái đồng hồ vàng và một chiếc cà rá. Cô nghi cho tên Ng. văn Tình trước ở bồi với cô mới thôi làm hôm 19 tây khuấy chơi, nên cô đến ông Cò mà thưa tên ấy. Ông Cò đòi Ng. văn Tình đến tra hỏi, Tình không biết lối nào, ông cò liền dạy tha để cho tra xét lại. Nghe nói hai món ấy giá chừng 200 quan, nếu tính theo bạc Annam không đầy 20 $, thôi mất bỏ hát!

ĂN CƯỚP MUỐN MẤT ĐỒ TÂY

Hànquán. — Hôm 25 Mai tên Lương Trinh, Trần v. Thanh, Ng. văn Chương, Ng. văn Đăng và Đào v. Mam, làm công tại vườn cao su Quan Lợi Hànquán đồng ngủ chung một nhà tại Phú Miêng. Đến 12 giờ khuya, vậy nghe có tiếng động cửa sau. Cửa vừa mở hoát ra thì có hơn 30 culi, trong đó tên Lương Trinh nhìn biết mặt tên Ng. xuân Chương và Lê đình Hiếu, kẻ mặt người đao ập vào đâm chém. Lương Trinh liền chụp cây đèn mà liệng tên Chương rất mạnh, và trì hô lên, mấy tên culi ở gần nghe la chạy đến tiếp cứu, ăn cướp biết thế không êm nên rủ nhau bươm hết.

Khi ăn cướp đi rồi, tài gia coi lại thì thấy mất hết ba bộ đồ tây và ít món đồ lặt vặt.

Vụ nầy chắc là thù oán mà gây ra chớ ăn cướp gì đành lấy ba bộ đồ tây như vậy?

CÓ THIỆT VẬY KHÔNG?

Hàđông. — Hôm 4 Mai rồi đây, ở làng Thôn thượng, bại Mễ đức, có ông Tăng đi đốn củi trong núi « Ông nằm Bà ngồi » vì núi ấy có 2 hòn đá trắng hình một người đàn ông nằm và một người đàn bà ngồi. Khi ông Tăng vào gần bên chưn núi, ngước lên thấy có một cây cối tốt lắm, ông tính trèo lên đốn, bỗng nghe động đằng sau, ông day đầu lại, thì thấy một con cọp xám đang theo rình ông cách chừng một trượng. Ông lính quýnh không biết làm thế nào, liền huơi rìu, hét to ba tiếng, cọp mấy tới chụp ông. Ông nghĩ mình chắc chết, liền kêu tên chúa Giêsu và ăn năn tội, thì cọp ngồi ngay xuống, cụt đầu vào ngực, không nhìn ông nữa; ông kêu lần thứ hai, thứ ba thì cọp bỏ chạy. Thế là ông được thoát nạn, song ông Tăng cũng hết hồn nên kêu anh em rủ nhau trở về hết.

VẬY CÓ NG TIẾNG THẦY THÔNG

Trànôn. — Mới đây ông chủ sở điền tên Trànôn lấy làm lạ không rõ vì sao mà một thầy dậy thép giúp việc với ông lại bỏ sở mà đi mất. Thiên hạ ai hay chuyện đó cũng lấy làm dị nghị lắm, họ chắc thầy ấy tùm tiền tù rồi đông chớ gì. Nhưng ông chủ xét tổ lại thì thấy mất có 8 $ mà thôi. Vả lại lương bổng tháng Mai, thầy nầy chưa kịp lãnh, thế thì có phải thầy ăn cắp bạc rồi đi ở đâu. Vậy chớ sao mà thầy trốn? Tình... thầy bị cực tình nên như bước đó. Vì bửa thầy bỏ sở mà đi thì có một đứa cháu gái của tay điền chủ kia, cũng tìm sắt áo quần rồi tìm đang đi theo thầy một bước.

Vậy công uống thầy thông, dụ dỗ gái tơ, làm coi chuyện hoa tường liễu ngõ như thế?

MƯỚN HAI HÌM HUẤT 254 $ 56

Lànhoa. — Hôm 20 Mai rồi đây lối 8 giờ, có bốn người lạ mặt, trong đó có một người hai tay bị còng lại, đến nhà Phạm thị Kiên, điền chủ ở Phú long Laithiêu. Phạm thị Kiên chẳng rõ việc gì nên cũng chạy ra tiếp rước. Trong bọn ấy một tên đầu đảng giả dạng lính mật tham biện bèn thiếm có phải là Phạm thị Kiên không? Thiếm nọ trả lời phải, kẻ người bị còng liền nói như vầy: « Chị sẩy đưa 2 chiếc vàng và xâu hột của tôi gởi hôm thứ bảy cho tôi ».

Thị Kiên nghe người lạ mặt ấy kêu mình bằng chị thì lấy làm lạ quá nên trả lời rằng: tôi có cắt vàng chuỗi gì của chú đâu?

Tên mật tham giả thầy hai đàng cãi lộn nhau liền bảo Thị Kiên phải theo nó xuống Govấp. Nhưng Thị Kiên không chịu và nài phải đến ông Cò Laithiêu cho rõ ngay gian. Tên nọ liền nói rằng: Tôi đây là lính mật thám, việc tôi bắt buộc không cang cập chi tới cô hết, biết chưa? Thiếm phải theo tôi, chớ cơ kéo nài mà mang khốn bấy giờ.

Thị-Kiên nghe nói cùng cốt, đâu biết giả chơn, nên ép lòng đi theo một nước. Lúc ra đi con trai Thị Kiên cũng có đi theo khi đi tới nhà giấy xe lửa Laithiêu Thị Kiên liền kêu con mà trao số bạc 254 $ 56. Tên mật thám giả liền thộp gói bạc và biểu thằng con Thị Kiên phải theo nó xuống Govấp nữa. Đến Govấp gặp mấy người khác xưng là lương chức hăm dọa biểu Thị Kiên phải đưa số bạc ấy cho họ thì họ tha, Thị Kiên liền vâng lịnh.

Sau về nghĩ mắc mưu bọn côn đồ nên đến quan Biện lý Biên hòa mà đầu cáo. Quan Biện lý liền sai ông Cò Chulsano lãnh tra xét vụ nầy, nghe nói tên mật thám giả ấy là tên Nguyễn văn Sâu kêu là sau Chà là một tay côn đồ rất nổi lợi hại.

RẺ DẦU BÌ?

Tôi mới đặng hơn 200.000 $, hột xoàn bên Tây mới gởi qua đủ thứ, kỳ nầy tôi mua thứ hột thiệt thượng hạng quyết chẳng chịu thua tiệm ngoại bang lại nhứt định bán giành mối cho uổn ắt rồ chẳng dâu dám bì, miễn là lời chút đỉnh cũng là đủ vốn tôi cũng vui lòng bán, đặng lấy danh. Vậy xin mời quí ông quí bà nhơn dịp đến giúp ích cho tôi là người Annam ắt sẽ đặng vừa lòng chẳng sai vậy.

Nay-kính
FRANÇOIS SỰ,
76, Rue Vannier
(lối giữa dãy phố chà bán vải Chợ cũ Saigon)

TRỒNG RĂNG
QUAN LƯƠNG-Y CUNAUD
ở đường Chasseloup-Laubat
số nhà 15
Nhổ răng một cách rất êm ái.
Trồng răng bằng sành và răng vàng

H. DELPEYRAT
Khi trước là Hãng E. POURTOU
Số nhà 33 bis, 35, 37, 39
đường Amiral Dupré Saigon
RƯỢU CHÁC RƯỢU MẠNH
RƯỢU KHAI VỊ RƯỢU TIÊU-HÓA

Muốn bán

Một cái xe hơi Renault, 10 H. P kiểu 1921, năm chỗ ngồi, xe còn mới và đủ đồ phụ tùng.

Ai muốn mua xin do nơi Bổn quán mà thương nghị giá cả.

Rửa cái nhục ngàn xưa

Cái nhục nầy bấy lâu nay dân tộc Annam ta mang trịu trịu trong mình. Ai là người biết việc đời, cũng đều bực bội cả. Vậy ngày nay là chánh buổi anh em chúng ta phải mượn trận mưa Âu, luồng gió Mỹ mà tẩm rửa, hong chang cho sạch sẽ, dùng để con một chút bợn nhơ nào vầy vít vào mình ta mới phải.

Cái nhục ấy là cái nhục bó trói quyền lợi của nước mình cho Chà, khách tom tiền đó. Mà ta đành khoanh tay ngồi ngó vậy. Hỏi thế nên bổn Công-ty NHUẬN-QUÁN, Saigon-Bazar N° 57, rue Catinat, Saigon, mới sốt gan hun hút nhóm nhau mà dựng nên một cửa hàng, bán đồ ngoại hóa, để cung siêu cho đồng bào ta, ai là người ưa thích.

Kể từ ngày 1er Avril 1924 bổn Công-ty đã mở cửa tiếp khách cho đến nay là trọn một năm chẵn. Nói cho phải, cũng nhờ đồng bào ta hạ cố, đến giao thiệp nhiều, nên tháng rồi bổn Công-ty tính sổ chung niên thì ta thành công đặng thạnh vượng. Sau khi bổn Công-ty phát hiện rồi, cách năm ba tháng, bổn Công-ty hậu cố lại thì thấy đồng bào ta nhiều chỗ tiếp chúng theo, thì lòng của bổn Công-ty toáy anh em theo mà chen bước cạnh tranh trong thương trường như vậy thì mừng vui vô hạng. Bổn Công-ty thấy anh em tấn đặng một bước rồi, nên bổn Công-ty mới trộm lời một bực nữa cho tộng đường. Cho nên trong tháng Juillet 1924, bổn Công-ty mới in một tờ giá mục cập theo báo L. T. T. V đặng công hiến cho đồng bào ta mấy vị ở xa gởi mua contre remboursement. Sau khi cập tờ giá-mục theo báo rồi, thì bổn Công ty tiếp đặng gần cả ngàn bức thơ khen tặng rằng bổn Công ty bán giá rẻ, đồ tốt, cách gởi gắm kỉ lưỡng v. v.

Vậy nay kể từ 15 Mai 1925, bổn hiệu hạ giá bán rẻ một cách lạ. Bổn hiệu làm như vầy chẳng phải có ý cạnh tranh với các tiệm Annam đâu, ấy là cách báo bổ cái thạnh tình dư một năm nay của đồng bào chiếu cố đó. Theo cái prix courant 1924, nay cũng hạ giá rẻ hơn nữa. Lường dịp bổn hiệu thấp nhan cầu khẩn đồng bào ta nầy niệm tình máu mủ Hồng-Lạc cứ đến tiệm Annam ta mua mua, giúp lẫn nhau, đừng nệ chi mắc rẻ một hai xu, làm cho cuộc mua bán của Annam ta đỡ sộ, ngõ rửa cái nhục ngàn xưa.

Vài hàng quê kịch cui xin đồng bào niệm tình cho.

Nay cáo bạch
NHUẬN-QUÁN Saigon-Bazar
57, rue Catinat, Saigon

THUÂN-TÀI

70, rue d'Ayot — Saigon

Kính trình chư quí ông quí thầy đặng rõ: Nay chúng tôi mới rước đặng một gánh hát *Ả đầu* (kêu là hát nhà trò) ở ngoài Bắc mới vô, hát tại đường d'Ayot số 70, xin mời chư quí ông, quí thầy dời gót ngọc chiếu cố.

Sau nầy xin chư quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô ở trong Lục-châu, trong khi có việc vui mừng, mà có muốn hát hay là múa bài bông cho vui mà kêu chúng tôi đến hát, thời chúng tôi sẵn lòng nghinh tiếp.

Madame ĐỘI-HẢI.
Cẩn-khải

Tám năm danh tiếng
Nhà họa chơn-dung
NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN
57 rue Catinat 57. — SAIGON

Thợ vẽ có bằng-cấp trường Xảo-Nghệ và 3 cái bằng cấp Đấu-xảo. Năm 1922 dự cuộc Đấu-xảo Marseille đặng thưởng Médaille và bằng-cấp danh dự.

Kính thưa quí-vị,

Trót 7 năm trường, quí-vị thường thấy tôn nhà Họa chơn-dung Nguyễn-đức-Nhuận trên các tờ báo, nào là lời khen thơ tặng của các danh gia; thế quí vị cũng trọn tin bổn hiệu. Nhơn vì trót năm nay, vì hình vẽ nhiều quá phần tôi cũng nhiều việc, nên có bề trễ về sự họa chơn dung; xin quí vị miễn cho. Kể từ ngày nay, các việc tôi đã sắp đặt có thứ tự, quyết chẳng còn trễ nải, và đã dời nhà họa chơn dung của tôi lại đường Catinat số 57 là nơi thị-tứ nhứt ở Saigon; phòng chưn hình kiểu thì chưn ở dưới, còn phòng họa thì để trên lầu. Công việc làm tôi sẽ hết lòng sốt sắn và kỹ-lưỡng, cho vừa ông quí khách.

Nay kính
NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN
Cẩn bạch.

Ở' DÂU BÁN RẺ?

Không có đâu bán rẻ bằng tiệm CHIÊU-NAM-VIỆN ở đường Viénot, số 56 (Chợ-mới Saigon).

Người mua sỉ có lời nhiều, người mua lẻ được giá nhẹ hơn các nơi khác.

Tiệm nầy bán: Hàng Bắc, hàng Tàu, (hàng nhuộm thiệt mước, không bao giờ trổ) đồng hồ carillon, đồng hồ régulateur, đồng hồ bỏ túi, bằng vàng Huê-kỳ, bằng loại kim trắng (metal blanc bảo kiết chạy 5 năm và 8 năm; đồng hồ đeo tay bằng vàng Huê kỳ, đồng hồ nhỏ (để bureau coi đẹp lắm), áo mưa bằng gabardine, bằng cao-su, đèn ta đáng chưng cẩm-thạch, chưng xi-kên (nickel), cao, thấp, lớn, nhỏ, đủ thứ; đèn màn sáng (manchon) (ta đáng treo vách; khăn choàng người lớn, khăn choàng con nít, khăn đen, dù, nón trắng hiệu COQ GAULOIS, nón trắng bằng cây điền-điền (làm tại tiệm); máy hát, đĩa hát, bông tây (fleurs artificielles), các thứ hóa vật kiểm thời, v.v...

Tiệm nầy có hai cách họa chơn dung thiên nghệ, tại cô vẽ sơn thủy cho các rạp hát bội và hát cải-lương. Hình vẽ sơn thủy vẽ không giống không khéo thì không ăn tiền.

Quí khách ở xa muốn mua vật chi ở Saigon, thì không cần phải nhọc công đi, cứ viết thơ ngay cho tiệm nầy thì sẽ có đồ gởi đến nơi (Giá cả chẳng hề sai chạy, cứ một lòng ngay thật, dầu có mặt hay không cũng tính một giá tiền đồ nhứt định).

Sau ngày đó tôi nguyện đồng-đức của hiền nhơn.
Thơ gởi thì để cho:

PHẠM-VĂN-NGỌC
Directeur de la maison «Chiêu-Nam-Viện»
56, rue Viénot. — SAIGON

Riêng một mình làm đại-lý
tủ sắt hiệu « BAUCHE »
ở miêng Viễn-đông
nầy mà thôi

L. JACQUE et Cie

Cho các bạn hàng hay
rằng có một mình xưởng
L. JACQUE et Cie
có đủ đồ khí nghệ và thợ giỏi để sửa
những tủ sắt hiệu « Bauche » mà thôi.

Coi chừng!

Đừng tin những thợ bổn quốc, họ không tài gì sửa được tủ sắt hiệu « Bauche » mà họ lại phá cho hư thì có.

Đồ âm công kiểu văn minh ho đạo khiển hoặc đi xe hơi cũng đặng của Huỳnh-trí-Phú đã chế tạo ra hơn 10 năm rồi lục châu đều biết tốt và đẹp nhứt trong nước Annam, nay dọn để cho mướn tại Cholon đường Cây-mai số nhà 33 và 33 bis cần dùng xin đến [illegible] hoặc gởi thơ nội trong một ngày sẽ có đồ đem đến tận nơi chờ bằng xe hơi không trễ, giá từ 100$00 sắp lên sẽ có đồ [illegible]

MUA MỘT LẦN MỚI BIẾT

Thật vậy. Muốn biết tiệm nào bán rẻ phải có mua một lần mới biết được. Chúng tôi chẳng dám khoe khoan, song chúng tôi dám hứa chắc rằng tiệm chúng tôi vẫn bán rẻ hơn, các nơi mà cách tiếp đãi quí khách cũng hết tình niềm nở.

Tại tiệm chúng tôi có bán đồng hồ CARILLON WESTMINSTER đủ thứ đẹp lắm. Có bán máy hát xoàn và kiểm, đồ kiểu, máy thật tốt, và có trữ đủ hạt cái lương nhiều hai của. Cũng có trữ nón casque hiệu «COQ GAULOIS» thật nhẹ thật khéo và «FORME ANGLAISE» thật chắc thật bền, có những đồ bằng pha lê như bầu đựng nước, ly, v.v... đồ Aluminium tốt lắm. Chúng tôi lại có trữ bán các thứ đem, hộng Huê kỳ, chưn cẩm thạch, cao cổ, thấp cổ, có hoa lí da tây, có đồng nữ rẻ, đồng hồ tay, và trái quít chạy, rất dùng giờ mấy mùa nếu bể, nên có giấy bảo lãnh 5 năm.

Tiệm chúng tôi có làm Đại lý giày tây hiệu «ONG COQ» là thứ giày của hãng Richard hiện lúc trước, có áo sơ mi, colis, régates, nouda, vớ tơ vớ chỉ, đủ các thứ màu, lại có nhiều thứ áo Pardessus cao su và gabardine, đã chắc mà lại rẻ nữa.

Tiệm chúng tôi có bán xe máy hiệu C.A.P. là thứ xe thiên hạ ưa dùng hơn hết, vì nó chắc mà nhẹ, và giá mỗi cái có 48$ thôi.

Chư tôn ở lục châu có dịp đến Saigon xin mời đến xem cửa hàng chúng tôi một lần cho biết, chúng tôi lấy làm hoan nghênh lắm. Và nếu muốn biết ở đâu bán rẻ xin cứ đem.

BAZAR PHAN-THANH-BIÊN
số 54 đường Viénot
giáp phố Chà bán vải ngan Chợ mới Saigon

Công-ti Quản-hạt đại thương
Công ti nặc-danh vốn 30.000.000 quan

Grands Magasins Charner
SAIGON

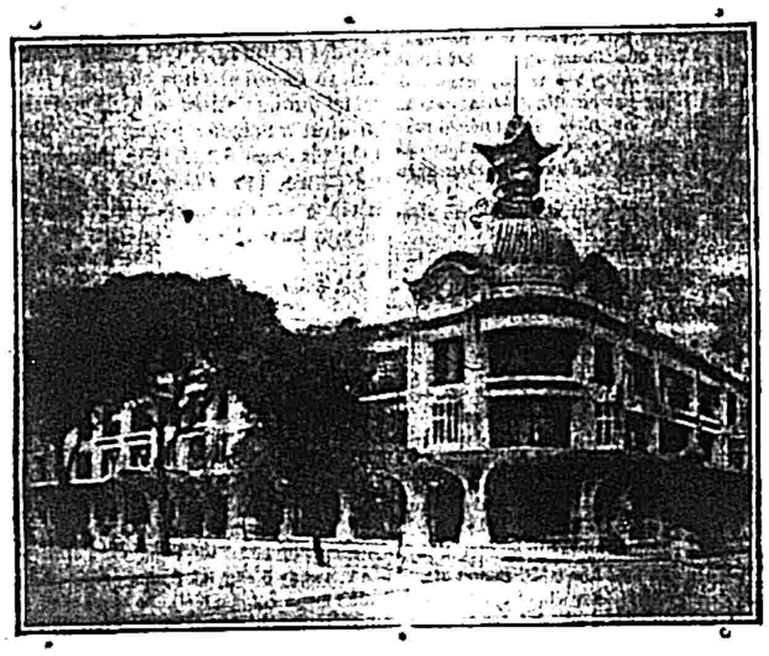

Từ ngày thứ ba 2 tới ngày 13 Juin
Sẽ chưng bán các món đồ làm kiểu rất nhiều như:

Dầu thơm — Nước thơm — Đồng hồ — Đồ vàng bạc — Giấy — Kiến đeo mắt
Đồ hút thuốc — Đèn — Đồ ăn — Đen — Đồ sắt
Đồ đá và đồ kiểu — Đồ dùng có chất thuốc — Bàn ghế — Đồ hộp
Rượu sâm banh — Rượu chat — Rượu ngọt — Rượu bổ — Thuốc hút

PHÒNG GỌT MÓNG TAY
PHÒNG UỐNG TRÀ — QUÁN RƯỢU ĐIỆU HUÊ-KỲ
CÓ NHẠC { Thứ năm chiều từ 4 giờ 45 tới 6 giờ 45 / Chủ-nhựt sớm mai từ 9 tới 11 giờ
XIN ĐẾN COI CÁC KÉ CHƯNG HÀNG
XIN COI SÁCH IN CÁC MÓN HÀNG

NÊN THỪA DỊP BẠC LÊN CAO

Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bổn hiệu
Điện-tín : MAGCHARNER — Dây thép nói { Nói lại số quản-lý số 140 / Nói lại số Luôn-bàn số 543
Thùng thơ số 528

Xin ghé mắt ! ! !
TÂI PHÁT KHÁCH-LẦU
CỦA M. TRẦN-XÃO DI KHẢ

Kính cùng quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô cùng lục châu quân tử đặng rõ.

Bấy lâu nay tôi chăm nghề sự chế khéo thể cách của khách lầu, nên nay tôi cũng nệ hao tốn rằng sức lập một cái phòng gọi hiệu « TÂI-PHÁT KHÁCH-LẦU » ở tại đường Tổng đốc-Phương mua bán [illegible] Cholon. Phòng vì rất tham [illegible] sạch sẽ, và mát mẻ lắm, tiện phòng tôi tìm [illegible] nơi hơn các nơi, cũng trẻ sai [illegible] đều đã khiến, quí khách nghỉ nơ phòng đều đặng vừa ý.

Quí-chức thừa dịp đến Cholon xin ghé tại « Tài Phát Khách Lầu » tạm nghỉ [illegible] sao quí-chức cũng đặng vui lòng [illegible] gare xe-lửa Cholon Mytho [illegible] nơi đi các nơi tiện bề [illegible] quí-chức.

Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo [illegible] Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán [illegible] Tàu, và hàng Hà-tôi [illegible] nữ trang theo kiểu kiểm thời [illegible] những hiệu xe [illegible] R.P.F., R.F.D. GIRONDE, [illegible] SPORT, C.A.F., DIAMANT [illegible] SPHINX, và có nhiều hiệu khác giá chừng 40$00. Lại có tiệm bán theo épicerie, Mercerie và có bán rượu tây, bán lẻ theo consommation.

Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa lúc rảnh việc xin đến [illegible] tôi [illegible] hình thậm trọng.

Nay kính bạch

[illegible] TRẦN-XÃO DI KHẢ

Nhà buôn Vĩnh-xuân-Long

Tại Bà Chiểu làng *Thạnh-mỹ-An (Giadinh)* ở tại con đường vòng Bà-Chiểu qua Thị-Nghè Tiệm nầy mới lập vốn của người Annam hiệu *Vĩnh-xuân-Long*, bán sỉ và bán lẻ đủ các thứ cây, *dầu, sao, gỗ, thao-lao, nẹp, ván* vân vân hoặc chưa cưa hay là cưa rồi, tùy thích người dùng.

Tại đây cũng có bán *đá tàn, đá miếng, dầu con rái, và chai* để xám hay là trét ghe. Các món kể trên đây gốc ở Tâyninh đem xuống.
Giá thiệt rẻ, chở tới chỗ.

NGUYỄN-VĂN-THỌ
Marchand de bois

FABRIQUE DE CASQUE FANTAISIE
Vente en gros et détail
GRAVURE sur MÉTAUX et MARBRE
TRẦN-DUY-BÌNH
số đường Gouverneur (đường d'Adran cũ)
SAIGON
TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ HÌNH
[illegible]

Cours de Dactylographie & de Comptabilité Pratiques
10, Rue Martin des Pallières, en face de la gare de Dakao, Saigon
Fondateur-Gérant NGUYỄN-VĂN-MUI

HỌC ĐÁNH MÁY — (từ 2 tới 3 tháng) 24$00.

HỌC ĐÁNH MÁY PAR CORRESPONDANCE — Nếu trò nào có máy riêng ở nhà tìm bổn trường sẽ gởi bài đến nhà mà tập đánh một mình. Giá 15$00.

Bổn trường dạy theo sách mới dạy đánh đủ mười ngón tay, đánh đã lẹ mà lại khỏi ngó vào máy. Chúng tôi rất cần mẫn, nhắc nhở xem chừng học sanh nên khi học đủ ba tháng thì đã rành nghề. Bổn trường dạy rất kỹ lưỡng, dạy cho đến cách làm đơn trạng tam tòa, phiếu thơ từ vân vân, rất đúng theo cách của các sở và các hãng.

Mỗi trò phải bền chí mà tập hành cho đủ BA THÁNG và phải tiền đặng tiền học.

Nếu mấy vị ở chưng xa cách mà muốn đến ở gần đặng học cho tiện thì chúng tôi cũng có thể gởi gắm cho một nơi ở ăn rất thanh tịnh, sạch sẽ.

Tiền cơm ba tháng ... 30$00 (ba chục đồng)

VỀ KHOA DẠY BUT TOÁN (từ 3 tới 6 tháng) Giá ... 30$00 tới 60$00

Hội bổn trường muốn tuy theo ý nhiều vị muốn học but toán, bổn chúng tôi kiếm giáo sư có tài năng dạy cách làm sổ sách thương mãi.

Mỗi tuần dạy 3 lần, ngày thứ ba thứ tư, thứ sáu, ban đêm từ 8 giờ tới 9 giờ rưỡi.

Muốn có đủ tài năng mà xin giúp việc trong mấy nhà buôn được thì phải học đủ sáu tháng. Tiền học phải đóng trước cho bổn trường.

Bổn trường có lãnh chép giấy tờ bằng máy viết và làm sổ sách cho các thương-gia, làm mau, kỹ lưỡng. Giá rẻ.

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục-châu quân-tử, cao giới đồng bào đặng rõ. Bấy lâu công nhờ đồng-bào ra ơn chiếu cố, tưởng nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sạng của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, còn thấy tôn tuổi trong thương trường, thiệt là chúng tôi hết lòng hân cảm quí khách.

Vì tính quyền tước càng lâu càng nặng, nên chi phần đông trong quí khách đều muốn đến khách sạng của chúng tôi. Bổ cớ ấy cho nên số phòng càng ngày xen thành ra ít, khó nỗi bề đáp quí khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách-sạng của chúng tôi kể là :

1° Nam-Thành Khách-Sạng ở đường Colonel-Grimaud số 21 và 23

2° Nam-Trung-Khách-Sạng ở đường Alanco Lorraine số 105 và 105;

3° Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Roze số 18 và 20, đều mở thêm rộng rãi mát mẻ, ngõ hầu khỏi phụ tấm lòng huê cố của quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đều ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khánh-hoà, chúng tôi sẽ hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay kính ©
Quảng-tỷ. M. Hiệp

A. DENHOLM
N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38
SAIGON

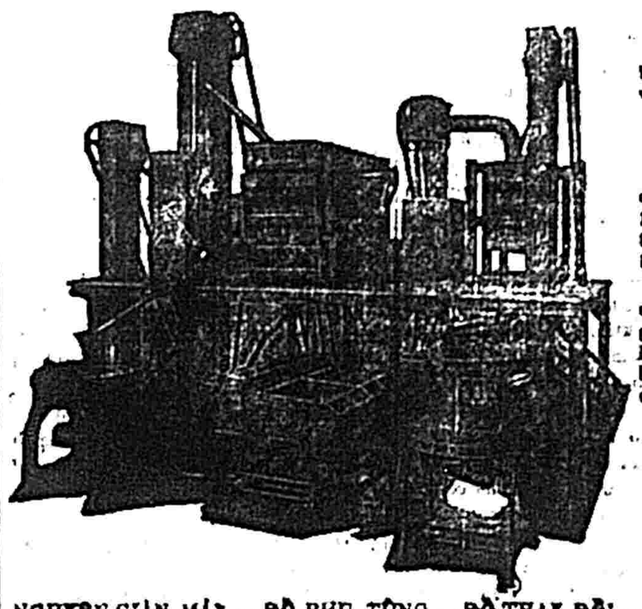

MÁY XAY LÚA-GẠO

NGUYÊN GIÁN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DẦY TRÂM EMERIS — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TEUR NỒI SO-DE V. V. GIÁ PHẢI CHĂNG

NHÃN CON-BEO MÀU ĐỎ

THÙNG BA-RÍT MÀU VÀNG

Rượu Chác Đỏ
"Rivesaltes"
VIN ROUGE SUPÉRIEUR

Rượu Chác Trắng
"Courtalet"
VIN BLANC SUPÉRIEUR

Tốt thượng hạng và ngon hơn các thứ nhãn hiệu khác.

Chư-tôn có mua rượu chác hoặc đỏ hoặc trắng, hãy nài cho đặng nhãn « CON-BEO » *màu đỏ*, nhãy trên thùng « BA RÍT » *màu vàng* như trên đây vậy, mới là rượu chác thiệt tốt thiệt ngon của Bổn-hãng, kẻo làm thứ giả mạo tốn tiền mà vô ích.

Có gởi bán, tại Saigon-Cholon và khắp cả Lục-Tỉnh. Tiệm nào đều có trữ bán sỉ và bán lẻ.

THI-THƠ'
Tiệm thợ Bạc
NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier, ancienne Maison de Nguyễn-văn-Giáo
N° 13 rue Sabourdin Saigon.

Kính cáo cho quí ông quí bà rõ : Nguyên tiệm nầy trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã qua phần rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm là em kế nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo kiểu kiểm thời, những là : trâm, chuyền, kiềng, chuỗi, bông tai, nút áo, vòng đeo, kiềng, neo bông, neo kiệt, đồng khóa v... v... tôi thử theo kiểm thời cũng như ngày trước vậy.

Xin quí ông quí bà, muốn đóng món chi xin đến gởi đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo ý quí ông quí bà đóng món chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí ông quí bà dùng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier 13, rue Sabourdin SAIGON

Bánh Quốc-Nữ

Xin chớ lầm tưởng bánh Quốc-Nữ cũng như bánh bán cho khách-trú xưa nay ; bánh Quốc-Nữ là bánh làm rất tinh khiết lại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille, ăn không khi nào phá bụng.

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc kỵ cơm chi chi, xin nhớ mua vài đồng bạc bánh lễ, hoặc năm ba hộp bánh nguyên, trước cúng, sau đem ra đãi khách, thì rất đẹp miệng vô cùng.

Lại lúc đến kinh thành có việc, khi ra về xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho bà con, em cháu, ngõ giúp giùm cho công nghệ gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trữ bán tại nhà tôi, và tại tiệm bán hàng tây, hàng tàu, của chú tôi, là M. Nguyễn-khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard, số 82.

NGUYỄN-THỊ-THÀNH
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
13 Rue Larveylière
Saigon

ĐOẠN-THIÊN TIỂU THUYẾT

GAN RUỘT ANH HÙNG

(Tiếp theo)

Cách ít tháng sau, lúa thóc góp bốc rồi, mùa màng đâu cũng xong vào đấy, Hùng-Võ liền thưa với mẹ xin cho mình ra Đalat hứng gió. Bà Cả thấy con đau mới mạnh, phần lại con cưng, nên bà cũng nhậm lời cho cậu hai đi hứng gió. Hùng-Võ thấy mẹ thuận tình lấy làm vui mừng, lật đật sửa san đồ hành-lý và tiền bạc xong rồi mới nói với ông Lưu-Tân coi sóc việc nhà giữ gìn sau trước. Tối lại hai thầy trò dắc nhau đi qua chợ Mỹ-phước chơi. Hùng-Võ mới tỏ thiệt ý mình muốn đi tìm thầy học thêm phép gồng và một ít võ nghệ nữa. Ông Lưu-Tân nghe nói dực mình, sợ o Hùng-Võ ra đường rủi xanh sự với ai thì chẳng là bất tiện lắm. Bởi vậy ông căn dặn thật nhiều rồi ông lại chỉ chỗ nọ chỗ kia cho Hùng-Võ đi đến đâu đều có người tiếp rước. Hùng-Võ cám ơn ông võ công và hứa hễ học được phép gồng thì sẽ mau mau trở về cho thầy trò đoàn tụ. Đêm ấy hai thầy trò ông Lưu-Tân chuyện vãn đến 3 giờ khuya mới tắc đèn đi nghỉ.

Qua bữa sau nhằm bữa thứ năm mới 10 giờ chiếc tàu Namkỳ ở Đại-ngãi lên tới. Hùng-Võ nghe tàu xúp lê liền hối bạn bè xách hoa li xuống tàu rồi vô từ biệt bà Cả, cùng ông Lưu-Tân đi ra bến. Một lát tàu cất hàng xong mở dây xô ra, kẻ đi coi bộ đắc chí nêu hân hoan, người ở lại buồn lòng nên đâu đâu nét mặt. Ông Lưu-Tân đứng nhìn cho đến khi tàu tới khúc quanh khuất bóng mới chịu trở về, lấy ông lo coi sóc việc nhà chẳng bớt tay, mà hễ khi nào được thảnh thơi thì ông lại nhớ thương Hùng-Võ nên buồn bực lắm.

Đây nhắc lại khi Hùng-Võ xuống tàu sắp đặc hành lý vào phòng (cabine) rồi, liền ra đứng dựa song sắt mà dòm hai bên mé bờ, trong lòng lấy làm buồn bã. Anh ta nghĩ như vầy : Nhà ta thì giàu có lớn, mẹ lại tuổi cao, ta dối mẹ mà đi đã mang tội bất hiếu, vì nếu ở nhà có xảy ra việc chi, đã biết có thầy ta là người cẩn thận đã sửa đổm đương, song nếu rủi mẹ ta có đau ốm thế nào ta biết làm sao đặng ? Mà ta đi đâu đây ? đi học thêm võ nghệ học cho được phép gồng, để trả thù Tô-văn-Mạnh !

Thù Tô-văn-Mạnh ta coi không phải là một mối thù đáng để ý tới, bởi vì ta học võ nghệ kém người nên ta thua là lẽ tự nhiên, song ta là người giàu có, mà văn chương đã nổi, ta muốn sao cho văn võ kiêm toàn, nên dầu cho phải hao tốn đến đâu ta cũng quyết học cho được. Ta nói thiệt nếu ta còn thua sút người hoài thì ta còn tìm thầy mà học thêm mãi.

Hùng-Võ đứng suy nghĩ một mình như vậy hồi lâu kể tàu chạy tới Châu-đà Đao, mặt trời dọi nắng ngay mình nên vội vã vô phòng nằm nghỉ. Một lát mở hoa-li lấy một tờ *Đ.P.T.B.* giở ra xem tới khoản thời-sự thấy như vầy :

DƯỢT VỠ

Longxuyên. — Hôm 16 Annam rồi đây, nghe nói vì lời qua tiếng lại sao đó, mà ông Lưu-Tân (thầy dạy nghề võ) với cậu-tử ông là cậu Hùng-Võ (con trai cựu Cai-tổng) qua cù lao ông Hồ mà dượt vở nghệ với Tô-văn-Mạnh thiên hạ đến xem đông lắm. Ban đầu Hùng-Võ đấu quyền bị Mạnh đánh trúng hông, sau ông Lưu-Tân bị ngọn roi Song đào cũng mau mau bái tổ !

Nghe nói cậu Hùng-Võ xuống ghe đi về, ra tới nửa sông nghĩ lại tức mình nên học ra năm ba chiêu mán ! Tội nghiệp thay, vì học chưa lành nghề vội ra mùa men để mua lấy bịnh, nghĩ cũng đáng thương hại mà cũng đáng tức cười cho ai !

Tây-Thi lai cảo.

Hùng-Võ đọc rồi nắm tờ báo, ngồi liền mở miệng mà trách rằng : Thiệt ai đó khéo thêu thùa, nếu tôi học ra năm ba chiêu mán thì còn chi tánh mạng ? Thế mới biết miệng người đời thật lấy làm khó chịu quá.

Đúng 2 giờ chiều tàu Namkỳ lên đến Châuđốc. Hùng-Võ kêu tôi xe kéo xuống tàu xách hoa li đem lên, rồi dạy kéo lại Nam-Nguyên khách sạn. Chủ khách sạn và mấy thằng bồi thấy khách ăn mặc rất sang nên coi bộ tiếp rước có lễ phép lắm. Hùng-Võ sắp đặt đồ hành lý xong rồi liền thay đồ đi tắm. Chiều đúng 5 giờ bên thay đổi y phục kêu xe tìm đến nhà hai Tường, vì ông Lưu-Tân có dặn lên Châuđốc phải kiếm hai Tường mà hỏi thăm đi nước bước. Khi xe kéo ngừng trước sân, và chỉ cái nhà lá kín mà nói đó là nhà hai Tường, Hùng-Võ lật đật đi vô gặp hai Tường đang lom khom uốn cây sửa kiểng. Hai Tường thấy có khách nên đứng dậy chào hỏi, Hùng-Võ liền nói rằng mình là học trò của ông Lưu-Tân ở Longxuyên mới lên tới. Hai Tường mừng rỡ vô cùng nói rằng hôm trước ya có được thơ của ông Lưu-Tân gởi lên thăm và lo cho ya hãy sự truyền nghề cho Hùng-Võ. Lúc ấy chủ bèn mời khách vô nhà, thuốc trà khoản đãi, chuyện vãn hồi lâu, Hùng-Võ liền mời hai Tường lên nhà hàng Ba Nam dùng một bữa cơm tây và nói chuyện luôn thể. Hai Tường vâng lời, đổi thay y phục rồi hai anh em mới thẳng lên nhà hàng. Trong cơn ăn uống, rượu được tài tuần, Hùng-Võ liền đem việc dượt vỏ với Hồ-lão gia mà thuật lại cho hai Tường nghe, làm cho hai Tường giận đỏ mặt. Khi Hùng-Võ dứt lời hai Tường liền nói rằng : Tôi có nghe danh Tô-văn-Mạnh võ nghệ thật cao-cường, song cậu phải biết rằng dầu cho nó giỏi thế nào, lại dám bỉ với hai Tường mình đồng gan sắt hay sao ?

(Còn nữa)

VIÊN-HOÀNH.

ĐÁNH DÂY THÉP
Đề như vầy :
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
Cholon

DÂY THÉP NỐI
Số 688

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

CÓ BÀN CAO THỦ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN RẤT THÀN HIỆU KHÁC SAU ĐÂY

SÂM-NHUNG BỔ-THẬN-HUỜN

(*Thuốc hoàn bổ-thận có danh*)

Đàm tướng trong thân thể con người, thận là cội rễ, nếu phần tiên thiên bạc kém, hậu thiên giảm suy thì phải mau dùng thuốc nầy mà bổ tinh thần thì mới đặng mạnh giỏi luôn.

Cho nên Bổn-đường có ông Lương-y VI-TÉ-SANH, gần hết lòng hiệp chế ra thứ thuốc « SÂM-NHUNG-BỔ-THẬN-HOÀN » nầy, công hiệu như thần, điều hòa huyết mạch, bổ thận tráng dương, tư nhuận mặt mày, khoẻ hòa tỳ vị, bồi khí sung thân, hoặc bởi sắc dục quá độ, mộng mị di-tình, tinh tiết dầm dề, mồ hôi lai láng, hoặc hạ nguồn suy nhược, thận kém ốc tiêng, cử động yếu ớt, lỗ tai chảy nước, mỏi gối đau lưng.

Bởi các chứng ấy mà sanh ra, nếu dùng đặng thuốc nầy thì như cây khô mà được mưa móc nhuần gội, trở nên sung túc tinh thần, nở nang da thịt.

Thuốc hoàn nầy mà dùng [illegible] chừng nào thì càng tốt chừng nấy, lâu lâu sanh nhiều con, thiệt là một phương thuốc rất hiệu nghiệm là thường, rất quí trên đời, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư quí vị có mua thuốc nầy thì nhìn cho đúng cái hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, nhãn Ông Phật kéo lầm đồ giả, nông vào sanh bịnh, bởi có nhiều thuốc giả mạo.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống hai hườn, sớm mai thức dậy uống một hườn, chiều trước khi đi ngủ uống một hườn : hãy dùng nước muối măng-mằng hoặc nước trà mà uống thì rất nên công hiệu như thần.

Mỗi hộp 6 hườn giá là ..... 0$60
Hộp cây mun 6 hoàn giá là 1 00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG NHỊ-THIÊN-CAO

Phàm con người ai ai cũng vậy cũng đều nhờ có khí huyết mà sống; nhân hễ khí hư huyết kém thì trăm bịnh đều sanh, khí sắc xanh xao, hình dung gầy ốm, hoặc mặt vàng mét tái, hoặc sanh phù thũng mà khốn khổ cho mình.

Bởi vậy cho nên bổn đường chẳng nài gian khổ tìm cho được thứ thuốc hay nơi mấy danh San bên Trung-Quốc, hái lấy đem về, rồi hiệp với tỉ thuốc bá bổ Trân-Qui mà luyện ra cho thành một thứ thuốc cao gọi là NHỊ-THIÊN-CAO, thiệt là tu âm bổ-dương rất nên hiệu-nghiệm.

Uống thứ thuốc nầy thiệt là đại bổ, bất nóng nầy, không hồi hộp, ít khác nước, Cố-thận-nguyên, an tâm thần, sanh thêm tinh-thủy, cường tráng gân cốt, bổ tỷ hòa huyết.

Phàm hễ tinh-thần hoãn hốt, thân thể mỏi mệt, ăn uống chậm tiêu, hoặc tuổi già suy nhược bịnh nhiều thất điều, [illegible] thiết hao tổn thương tổn.

Chỉ như đờn bà con gái mà có bạch đái, hoặc đường kinh bế, huyết mà không thai nghén, thân thể ốm yếu, ngũ tạng bất hòa, nếu dùng thứ thuốc nầy cho được lâu thì ngươn khí ít phục ; chẳng luận nam-phụ lão-ấu, và cũng chẳng luận những bịnh chứng nào, đều dùng được hết, ấy là một thứ thuốc đề bổ Tiên-Thiên và Hậu-Thiên rất nên hiệu nghiệm, nên gọi là NHỊ-THIÊN-CAO là vậy đó.

CÁCH DÙNG

Lấy một thố thuốc nầy hòa với 1 litre rượu trắng đề cho được 24 giờ đồng hồ thì dùng được.

Mỗi lần uống chừng 2 ly nhỏ, tùy theo sức rượu uống nhiều càng tốt. nếu dùng thuốc nầy mà đãi khách, hoặc đem mà tặng cho hàng tôn trưởng thì quí biết đường nào.

Giá mỗi thố là . . . 0 $ 80

TRÂN CHÂU-PHẤN

Thứ phấn nầy của tiệm tôi hết lòng tìm kiếm mà chế luyện ra để trị bịnh con nít bị hỏa-thương, hoặc ngoài da ngứa ngáy, hoặc sảy, gái quá mà phải lở thịt ra, hoặc sưng lên nóng rát khó chịu, như bị các chứng ấy, nên dùng thứ phấn nầy mà thoa mấy chỗ ấy cho thường thì bịnh bớt liền.

Bất kỳ nam-phụ lão-ấu hễ dùng nó mà thoa cùng một mấy, mình mẫy cho thơm, thì nó trừ đặng những mồ hôi nhơ tanh, nó lại làm cho cả mình đặng sạch sẽ thơm tho thêm nữa.

CÁCH DÙNG : Mỗi khi tắm rửa sạch-sẽ rồi thì dùng thứ phấn nầy mà thoa hết cùng mình.

Mỗi hộp giá là . . . 0 $ 25

VI-TÉ-SANH CHẾ TRÂN BÌ

Đời nay họ hay dùng 2 vị ngọt và mặng mà chế vị Trần-Bì nghĩa là đường với muối mà thôi, cho họ chẳng biết hễ ngọt quá thì sanh đàm, mà mặng quá thì hay khác nước, lại còn làm cho mất cái tánh chất của Trần-Bì.

Tại bổn đường Ông Y-Học-Sĩ VI-TÉ-Sanh tuân theo phép xưa mà chế, dùng thứ Trần-bì cũ cho được 20 năm trước hết phải lấy hoài-sơn phục-linh, kiết-cánh, cang-cáo, ngươn-sâm, bán-hạ, cam-thảo, và ô-môi nấu ra mà dầm cho thấm thuốc, rồi còn phải dùng nước gừng, Thanh-lam và lá Bạc-hà, tẩm chưng tam sái ; rồi lại còn dùng những Huê-kỳ-Sâm, xuyên-bối, Thị-sương, và hạnh-nhơn nghiền cho nhỏ ra mà chế với nó rồi mới phơi gió cho khô.

Bởi có lắm công phu như vậy, cho nên nó chẳng lạnh mà chẳng nóng ; được phẩm trung hòa, chẳng ngọt chẳng mặng, ngũ vị đầu đủ, hễ bỏ vô miệng thì mát và thơm, ngậm nó một hồi lâu rồi mới nghe có muối ngọt. Dùng nó thì thuận khí, tiêu đàm, lại sanh nước miếng, trừ phong dưỡng phổi, giải khác hết ho.

Đơn ông đờn bà đều dùng được cả, xin hãy dùng thử rồi mới biết cách chế Trần-bì của bổn Đường khác hơn của các tiệm, chẳng luận già trẻ bé lớn chi, hễ dùng nó thường thì càng bổ ích.

Chư tôn có mua xin hãy nhìn cái nhãn hiệu Ông Phật mập của tiệm Nhị-Thiên-Đường thì mới khỏi lầm đồ giả.

Mỗi thố giá là . . . . . 0 $ 12
Mỗi lố 12 thố 1 20

LỤC-VỊ-ĐỊA-HOÀN-HƯỜN

Thứ thuốc hườn nầy nó làm cho thủy hỏa tương tế, chẳng lạnh chẳng nóng ấy là một thứ thuốc trung hòa.

Trị những các chứng bịnh như là : Thận thủy không đủ, chơn âm kém huyết, tinh huyết khô khan, đau lưng nhức gối, tinh thần hao tổn, hình vóc ốm gầy tứ chi bãi hoãi hay rịnh mồ hôi, ho khan tắc tiếng, xây xẩm mặt mày, nóng nảy bồn bột, lưỡi khô cổ gắt, tinh huyết kém hao, đêm ngủ đi tinh, tiểu tiện có huyết hoặc có nhợt, hoặc cang hư, hoặc thận hư, nhứt nhứt thảy đều dùng được.

Thuốc hườn nầy tư nhuận tinh-huyết, cái sự công hiệu của nó không kể cho hết được.

Mỗi buổi sớm mai và tối uống chừng bốn chỉ, nấu với nước muối măng-mằng.

Con nít uống chừng một chỉ rưỡi, nếu cho nó uống thường thì nó kiến-tỷ khai-vị, mạnh giỏi mau lớn.

Kị cũ cái trắng và đồ lạnh, lâu ngưng trị chẳng nên ăn.

Mỗi hộp giá là . . . . . 0$30

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu Ông Phật mập của tiệm Nhị-Thiên-Đường thì mới khỏi lầm đồ giả.

THẦN HIỆU NHÂN DƯỢC THỦY

Phàm con người sanh ra ở đời, trong ngũ quan thì có cặp con mắt là một vật chí yếu hơn hết, nếu không cẩn thận, để cho đâm rủi ro mà hư cặp con mắt đi rồi, thì phải khốn khổ chung thân. Bởi đó cho nên tiệm tôi gắt hết lòng nghiên cứu những phương-pháp diệu mà chế ra một thứ thuốc nước rất hay, để trị các chứng bịnh con mắt, hoặc bị phong-nhiệt mà sanh nhặm, hoặc sưng, hoặc đỏ, nhức nhối, xốn xang, hoặc chảy nước mắt, nóng, hoặc sợ chói mà không dám ngó chỗ sáng, hoặc có mộng, hoặc có cườm, như ban nhãn-hoàn thảy đều dùng đặng cả.

CÁCH DÙNG : Mỗi ngày thường nhỏ vài ba lần vào con mắt, mà uống rượu cùng ăn đồ chiên xào nóng nầy.

Mỗi vo lớn giá là . . . . . 1$00
Mỗi vo nhỏ giá là . . . . . 0 . 30

Phải ngừa thuốc giả

Kính bẩm tổ với lục-châu chư-tôn được rõ : những các thứ thuốc cao, đơn, hoàn, tán của bổn đường, đều là thuốc của ông Lương-y Vi-Tế-Sanh bổn thân ra công chọn lựa các thứ thảo dược nơi mấy danh San, mà chế luyện cho được tân thiện tận mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời, dùng hình ông Phật mập mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người, lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tung đức, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây tại có kẻ gian nó giục đồ tư lợi, chẳng kể tổn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu nên mà chế ra các thứ cao đơn hoàn tán, rồi nó mượn theo hiệu Nhị Thiên Đường, như là Thiên..... Đường) hay (Tiên... Đường) vân vân và làm những bao, những hộp, những ve, giống tựa tựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi, sống thấy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ đây nếu chư tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ THIÊN-ĐƯỜNG và hình ông Phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

Nhị-Thiên-Đường.
38, rue de Canton, 38, Cholon.
Chủ nhơn cẩn-cáo

TRƯƠNG-PHÁI-TRỨ
Chủ nhơn

NAM-CHÂU KHÁCH-LẦU
Rue Amiral Courbet Saigon đối 29 & 35

Phòng sạch sẽ lắm, thiệt rộng rãi, rất thanh-tịnh và lại khoán khoát. Giá rẻ.

Quí khách tiện đường ghé nghỉ tại « Nam-châu khách-lầu » chắc đều đặng vừa ý. Boy rất có khuôn phép có xe hơi, tiện cho quí khách bì muốn du-lịch.

LÂM-QUA NG-RỜI
Chủ nhiệm.

Duy-Xuân ăn quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiệp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v.. v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.

Duy-Xuân ăn-quán,
kính mời.

Nhà làm nón Lê-v-Chân

MOCAY (Ville)

Kính cùng quí khách đặng hay, tiệm nón của tôi nghỉ mấy tháng nay đặng sắp đặc công việc làm lớn hơn khi trước. Nay tôi khởi sự làm lại một cách rất kỹ lưỡng và tính giá nhẹ hơn khi trước cho đẹp lòng quí vị mua sỉ. Vậy xin các vị thân chủ cả tường tình cố cập giúp bạn đồng bang được tấn bộ rất đỗi tình.

Mandat cùng là thơ gởi hỏi đều chỉ xin gởi cho M. Trần-hữu-Thế, Commerçant à Mocay (Ville).

Kính cáo.

« LÁ THƠ RƠI »

Tác giả :
Nguyễn-Tường — Nhuận-sắc : Hồng-Tiêu
Hay lắm lắm.

BÁN TẠI { Saigon : Ngô-chấu-Danh Professeur Institution Ng.-phan-Long-Travinh ; La-Thanh Frères.
và tại nhà Tác giả : Nguyễn-Tường Instituteur à Travinh

Giá mỗi cuốn. . . . . 0 $ 25.
Ở xa xin gởi tới 0 $ 04 cước.

Hạ-giá

Nhơn dịp xe máy bên Tây gởi qua rất nhiều, nên hiệu *ĐẠI-ÍCH* 375 rue des Marins Chợlớn, định hạ giá xe máy hiệu *Malbrough* hay là *Talbot* còn 42 $ 50. Xe hiệu nầy rất xinh đẹp mà lại chắc chắn nữa. Có bảo kiết trong một năm.

Muốn mua xin gởi mãn-đa 42 $ 50 hay để gởi cách lãnh hóa giao ngân cũng được.

Những vị ở xa nên viết thơ nói cuốn mục lục xe-máy và các thứ đèn thắp bằng dầu lửa hay là dầu xăng.

HOTEL D'ANNAM
Nam-Việt Khách-Lầu

N. 77 à 80 Boulevard Charner
9 à 15, Rue Caraballi
Đường Khánh-lập, đường Caraballi
SAIGON

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Chủ tiệm.

Kính cùng Quí khách rõ: tôi dọn một tiệm ngủ hiệu là HOTEL D'ANNAM (*NAM Việt Khách-Lầu*) phòng rộng mát và sạch sẽ lắm, cũng có dọn phòng ở từng dưới đất được cậy tiện Quí-khách, xin Quí-khách thừa dịp đi Saigon xin đến tiệm tôi mà nghỉ lấy làm thong thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giải phòng ngánh rất mát mẻ tại đường Caraballi, trước nhà hàng Lương-Hữu từ số 9 đến số 15.

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Cẩn khái.

Automobiles Marques PHÚ-TOÀN

DÂU GHẾ TÂY VÀ ANNAM

LÊ-VĂN-BỀN

CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN

— SAIGON —

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM
Đường Pellerin môn bài số 143-144
SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tủ sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bóng và các thứ kiểu khá rất huê lệ.

Sửa súng và đủ các thứ khí giới.

CHUYÊN NGHỀ — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện đá mài thiệt bén. — *Soudure Autogène.*

Rèn các đồ phụ tùng theo kiểu vở tìm thường và đúng chữ.

RÈN GIƯỜNG SẮT
VÀ ĐỒ DÙNG NƠI HUỲ-VIỆN
LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu đề rào mả.

Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thường. Ống khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thau lót (paratonnerre) chế tạo và sửa máy mộc xe-hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh.

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

TRAN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHẾ MÁY
BOTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc N° 14
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi ròng có một nghề làm ghế máy theo kiểu Hồng-kông, ghế dài, nghề đựa ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thức, đủ dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt mây, đồ đánh trái lăng : giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến-chơi tỏ vui lòng tiếp đãi.

Trần Long, *Cẩn bạch.*

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng
đường Luro môn bài 99 và 101
(Đất-hộ) Saigon
TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ : Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiến, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn ; có bán đàn xe đủ kiểu, bánh xe cao-su bằng cây giá tị bịn tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiến đàn tây, đồ bắt kế xe chiếc và xe song mã bằng da tây rất khéo và chắc, có bán yên cỡi, chuông đạp hai tiền, bình để thắp đèn khí đá theo xe. Sơn xe. — và sửa xe.

Cũi xin quí khách có dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm ơn, thì tôi rất cám ơn hạ cố. Còn chư quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cùng giá cả tôi sẵn lòng hồi đáp.

Chủ nhơn cẩn khái.

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỦA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

sáng lập năm 1900
Xưởng chánh tại LAITHIÊU (THUDAUMOT) Quan-đ. Đường
Đường mới sáng chạy đi ra

TIỆM NGÀNH CÓ THỜ ĐỦ MÓN

1° Tại Mytho đường mới sáng, nơi bến tàu và xe-hơi ; 2° Tại Cholon đường mới sáng, ngay cửa tàu chạy khách-trú ; 3° Tại Travinh đường cái, ngay Tòa-bố ; 4° Tại Bapaquai đường mới sáng, nơi bến tàu.

Xưởng nầy có đóng cửa đủ thứ bàn, ghế, tủ, vàng, đều đóng toàn cây danh-mộc như : Trắc, Gõ-mật và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khác-lạ, thay hàm thật là tinh-xảo, không kể giá đắt. Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị bảo gia khen ngợi về sự kỹ-càng chắc-chắn rất vừa lòng.

Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi cần lòng tiếp rước và hồi đáp liền.

Mandat và thơ thăm hỏi đề : NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laithieu.

H. Humbert

78, Boulevard Bonnard

Bijoux FIX

Có bán đồng hồ trái quít và đồng hồ đi đúng giờ lắm, giá rẻ như mua bên Tây.

Đồng hồ trái quít thứ thường số 18 vỏ bạc 130 quan.

Đồng hồ trái quít thứ thường số 16 vỏ có chạm 95 quan.

Đồng hồ trái quít thứ thường số 16 vỏ bạc có chạm 150 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu *LIP* số 16 vỏ bạc 195 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu *LIP* số 16 vỏ mạ vàng 235 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu *LIP* số 16 vỏ vàng 18 ca-ra 775 quan.

Chronographes hiệu *LIP* vỏ bạc có chạm 425 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu *LIP* thiệp số 18 vỏ bạc có chạm 210 quan.

Đồng hồ trái quít của đờn bà bằng bạc có chạm số mười 220 quan.

BẠN TẠI TIỆM
Trần-quang-Xuân

158, rue d'Espagne (chợmới)
Saigon

Đờn-điện bổ tuổi có piles
Đờn xemáy, đờn rọi đủ thứ
Piles bên Tây mới qui thật tốt
Các đồ tạp hóa và giày dép Bắc-kỳ giá nhẹ.

Đèn treo, đèn đứng, đèn treo
(Bán tại tiệm)
TRẦN-QUANG-NGHIỆM
206, đường d'Espagne, Saigon

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vienot số 40 ngan chợ Saigon mới
HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đủ mau mà lại khéo, lại có làm ô ăn trầu có chưng bằng đồng xỉ niken (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi có gởi lập, tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.